

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 32

Utgitt 25 august

1947

Innhold.

Side

1945					
Juni	11.	Rundskr.	om nye bestem.	om valutakontroll m. m.	693
»	26.	»	om	do.	694
Novbr.	17.	»	om	do.	696
1947					
Res.	om endr.	av § 96 i «Reglement for tolltjenesten»			697
Juli	12.	Rundskr.	om trafikken fra og til fangstfeltene på havet		697
Bestem.	om omsetn.	og bruk av melk og melkekonserv			697
Skr.	om vedtekt for salg fra off.	steder og fra portrom i Stavanger m. v.			703
»	om nye helseforskrifter for Horten				706
»	om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Flå				725
»	om do. for salg fra torg og portrom m. v. i Måløy				726
»	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Kongsvinger				729
»	om at bygningsloven skal gjelde for et område av Bjørnevatn i Sør-Varanger				730
Res.	om endr.	av reglement for fangst av bardehval og spermhval m. v.			731
»	om produksjonsavgift og prisutjevningsfond i treforedlingsindustrien				731
»	om investeringsfond for skogbruket				732

1945

Rundskrivelse fra Finansdepartementet til samtlige fylkesmenn 11 juni.
om nye bestemmelser om valutakontroll m. m.

Ved kongelig resolusjon av 10 november 1944 er utferdiget følgende

Provisorisk anordning om bemyndigelse for Finansdepartementet til å utferdige bestemmelser om valutakontroll m. v.)*

Finansdepartementet har med hjemmel i anordningens § 1, 2. ledd bestemt at de valutaforretninger m. m. som er nevnt under

*) Inn tatt i Norsk Lovtidend, «Londonutgaven» (1940—45) s. 325—327.

Anordningen er senere avløst av likelydende lov av 19 juli 1946 nr. 1.

1945 litra a.—d. bare kan gjennomføres med samtykke av Norges Bank, 11 juni. på den måte som bankens direksjon måtte bestemme.

I anledning av litra e. er det videre bestemt at enhver innledning skal ha plikt til, i den utstrekning og på den måte som Norges Bank bestemmer, å gi opplysninger om sine utenlandske betalingsmidler, verdipapirer og fordringer, samt om sin gjeld til utlandet.

Det vil senere bli truffet bestemmelse om oppnevning av en rådgivende komité, som nevnt i anordningens § 1, 4. ledd.

26 juni **Rundskrivelse fra Finansdepartementet til samtlige fylkesmenn om nye bestemmelser om valutakontroll m. v.**

Rundskrivelse nr. 2: Bestemmelser fra Finansdepartementet om betalinger til og fra utlandet. Foreløpig meddelelse fra Norges Bank om gjennomføringen av valutakontrollen.

Ifølge provisorisk anordning av 10 november 1944*) om beordning for Finansdepartementet til å utferdige bestemmelser om valutakontroll m. v., § 1, skal betalinger av enhver art fra Norge til utlandet eller fra utlandet til Norge utelukkende skje gjennom Norges Bank eller den Finansdepartementet bestemmer.

I henhold hertil bestemmer Finansdepartementet:

«Banker og andre som ønsker å ha anledning til å foreta betalinger til utlandet eller motta betalinger fra utlandet, må søke Finansdepartementet herom gjennom Norges Bank.

De som får slik tillatelse, vil på dette område ha å følge de forskrifter som Norges Bank gir.

De banker, forsikringsselskaper, patentbyråer og reisebyråer som har fått fullmakt av Norges Bank til å foreta betalinger til utlandet og motta betalinger fra utlandet, kan fortsette hermed til 31 juli 1945 etter de regler som tidligere er fastsatt av Norges Bank.»

Fra Norges Bank er det i anledning av Finansdepartementets rundskrivelse av 11 juni 1945 og nærværende rundskrivelse utstedt følgende meddelelse:

«Inntil mer detaljerte regler kan fastsettes gjør Norges Bank oppmerksom på:

Det er forbudt uten Norges Banks tillatelse å selge eller på annen måte å forføy over utenlandske betalingsmidler, utenlandske verdipapirer og utenlandske fordringer (valuta). Slike verdier kan derfor heller ikke overdras som lån, gave eller bytte, og omplasing kan ikke finne sted uten Norges Banks tillatelse.

*) Inntatt i Norsk Lovtidend, «Londonutgaven» (1940—45) s. 325—327. Anordningen er senere avløst av likelydende lov av 19 juli 1946 nr. 1.

Over norske verdipapirer og betalingsmidler som befinner seg i utlandet kan det ikke forføyas uten Norges Banks tillatelse. 1945 26 juni.

Kjøp av utenlandsk valuta kan bare skje hvor tillatelse foreligger fra Norges Bank.

Innførselslisens meddelt av Forsyningsdepartementet, gir importøren tillatelse til kjøp av den valuta lisensen lyder på.

Innlending må ikke oppta kreditt eller lån i utlandet eller stille garanti herfor uten Norges Banks samtykke. Det kreves også tillatelse av Norges Bank til enhver annen økonomisk eller finansiell forføyning som kan medføre plikt til betaling fra Norge til utlandet.

Det kan følgelig ikke uten tillatelse av Norges Bank inngås kontrakter med utlending (f. eks. angående rett til fabrikkasjon, utgivelse av bøker o. l.) som vil medføre plikt til betalinger overfor utlandet.

Partsforhandlinger og avtaler med utlending må alltid skje med forbehold av at det oppnås innførselstillatelse (jfr. foran) eller — når det ikke gjelder import — tillatelse fra Norges Bank til å inngå forpliktelsen.

Enhver omsetning av utenlandsk valuta kan bare skje til de kurser som Norges Bank bestemmer. De viktigste av disse vil bli notert på Oslo børs.

Utførsel og innførsel av betalingsmidler og verdipapirer kan bare skje med Norges Banks tillatelse.

Ved inn- og utreise er det anledning til:

for reisende til utlandet

å medbringe norske betalingsmidler til en samlet verdi av høyst norske kr. 50 pr. reisende pr. kalendermåned,

for utlending å medbringe norske eller utenlandske betalingsmidler som vedkommende utlending ved innreise medbrakte fra utlandet og når betalingsmidlene er oppført av tollkontrollen på en bevitnelse som skal avleveres ved utreisen. Slik utførsel må dog finne sted innen 3 måneder etter at innreisen fant sted,

for reisende fra utlandet

å medbringe utenlandske betalingsmidler under forutsetning av at den reisende ikke disponerer over de medbrakte utenlandske betalingsmidler på annen måte enn ved salg til Norges Bank eller andre som har fått tillatelse hertil,

å medbringe norske sedler eller skillemynt til et samlet beløp av høyst norske kr. 50 pr. reisende pr. kalendermåned,

å medbringe til dekning av reiseutgifter i Norge: reisesjekker og reiseakkreditiver, trukket av utenlandske banker på norske banker.

1945 Det vil senere bli gitt mer detaljerte regler om i hvilken utstrek-
 26 juni. ning Norges Bank vil kunne gi generelle tillatelser til å foreta de i
 anordningen nevnte transaksjoner.

Inntil 31 juli d. å. gjelder om kjøp og salg av valuta gjennom valutabanker og andre (jfr. Finansdepartementets rundskrivelse) de bestemmelser som disse tidligere har fått i meddelelser fra Norges Bank.

Søknader om tillatelse til å foreta de her omhandlede transaksjoner må sendes til Norges Bank gjennom vedkommendes bankforbindelse på de fastsatte skjemaer. Søknaden skal underskrives personlig, av prokurist eller i henhold til spesiell fullmakt. Den som skriver under påtar seg det fulle ansvar for de opplysninger som gis i søknaden. Innvilgede søknader utløper 3 måneder fra utstedelsen hvis intet annet framgår av tillatelsen. En tillatelse kan bare benyttes av den som har fått den innvilget og bare til det angitte formål.

Som det sees av Finansdepartementets rundskrivelse er det bestemt at enhver innlending skal ha plikt til i den utstrekning og på den måte som Norges Bank bestemmer å gi opplysninger om sine utenlandske betalingsmidler, verdipapirer og fordringer samt sin gjeld til utlandet. Bestemmelser herom vil av Norges Bank bli kunn-
 gjort senere.»

17 novbr. **Rundskrivelse fra Finansdepartementet til samtlige fylkesmenn om nye bestemmelser om valutakontroll m. v.**

Rundskrivelse nr. 3: Bestemmelser fra Finansdepartementet om avståelse av norske tilgodehavender i utlandet.

Ifølge provisorisk anordning av 10 november 1944*) om be-
 myndigelse for Finansdepartementet til å utferdige bestemmelser om valutakontroll m. v. § 1 punkt e kan Finansdepartementet be-
 stemme at utenlandske betalingsmidler, verdipapirer og fordringer skal avstås mot betaling i norske kroner. Ved rundskrivelse herfra av 11 juni 1945 er i den anledning pålagt enhver innlending plikt til, i den utstrekning og på den måte som Norges Bank bestemmer, å gi opplysninger om sine utenlandske betalingsmidler, verdipapirer og fordringer, samt om sin gjeld til utlandet. Norges Bank har nå henstillet til departementet å treffe vedtak i samsvar med § 1 punkt e i ovennevnte provisoriske anordning. Finansdepartementet finner å burde etterkomme denne henstilling og har bestemt at uten-

*) Inntatt i Norsk Lovtidend, «Londonutgaven» (1940—45) s. 325—327. Anordningen er senere avløst av likelydende lov av 19 juni 1946 nr. 1.

landske betalingsmidler, verdipapirer og fordringer i den utstrek- 1945
ning Norges Bank bestemmer skal avståes til Norges Bank mot 17 novbr.
betaling i norske kroner.

Kongelig resolusjon.

1947

I. § 96 i «Reglement for tolltjenesten», fastsatt 27 juni.
ved kongelig resolusjon av 28 oktober 1932, får følgende ordlyd:

«Tolldepartementet treffer bestemmelse om hvorvidt og i hvil-
ken utstrekning de i tolloven og nærværende reglement inneholdte
forskrifter om trafikk fra og til utlandet skal gis anvendelse på
trafikk fra og til Svalbard og Jan Mayen samt fra og til fangst-
feltene på havet.»

II. Endringer i reglementets § 96 trer i kraft straks.

Rundskrivelse fra Finans- og tolldepartementet til tollkamrene. 12 juli.

Angående trafikken fra og til fangstfeltene
på havet.

Departementet har i medhold av § 125 i tolloven av 22 juni
1928, jfr. § 96 i det ved kongelig resolusjon av 28 oktober 1932
fastsatte «Reglement for tolltjenesten», bestemt at de i tolloven
eller med hjemmel i denne fastsatte forskrifter om trafikk fra
og til utlandet skal gis anvendelse på trafikk fra og til de fangst-
felter på havet hvortil fartøyer, etter tolltariffens bestemmelser til
enhver tid, kan tillates å utføre til bruk ombord uførtollete varer
uten erleggelse av toll eller fortollete varer mot tollgodtgjørelse.

De fangstfelter som dette for tiden gjelder er: Sydhavet, Nord-
ishavet, under Island eller Grønland, samt andre fremmede farvann,
som ved New Foundland, Orknøyan, Færøyan, Shetlandsøyan og
Hebriderne, jfr. tolltariffens § 15, første og annet ledd, sammen-
holdt med departementets sirkulære til tollkamrene av 30 juni 1938,
10de avsnitt.

Det vil senere bli utferdiget bestemmelser om hvorvidt og i hvil-
ken utstrekning de i tollovens § 151 omhandlede luftfartøyer skal
være unntatt fra lovens forskrifter.

**Bestemmelser om omsetning og bruk av melk og 9 aug.
melkekonserver.**

(Gitt av Forsynings- og Gjenreisningsdepartementet 9 august 1947
i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne
landets forsyning med livsformødenheter og andre varer og kongelig
resolusjon av 26 januar 1945.)

9 aug.

§ 1. Med melk menes i disse bestemmelser kumelk og geitmelk. Med produsent menes alle som har melkeku eller melkegeit i besittelse for seg selv eller andre.

§ 2. Med de unntak som følger av disse bestemmelser eller forskrifter som gis i medhold av dem er det forbudt å bruke, overdra eller erverve helmelk, fløte, skummetmelk, kjernemelk og melkekonserver.

§ 3. Til oppdrett av kalver og killinger kan brukes et rimelig kvantum melk.

Produsent kan også til føring av egne husdyr bruke skummetmelk og kjernemelk av egen produksjon eller som er mottatt i retur fra meieri eller ysteri i den utstrekning han ikke er pålagt leveringsplikt etter § 7 siste ledd.

§ 4. Til bruk i egen husholdning kan produsent disponere det nødvendige kvantum helmelk for dekning av et rimelig behov. Det samme gjelder levering til kårtakere, bortforpaktere og gårdens arbeidere.

Som arbeidere regnes også de av elevene og personalet ved undervisningsanstalter med eget gårdsbruk som deltar i gårdsarbeidet enten direkte eller som arbeidsledere.

Elever og personale som ikke deltar i gårdsarbeid, kan av gårdsbruket ved anstalter tildeles et kvantum helmelk svarende til hva forbrukerne i bygda ellers har anledning til å kjøpe.

Ved asyl, barnehjem og lignende institusjoner med eget gårdsbruk kan det til pasienter og personale som spiser fast ved anstaltshusholdningen fra gårdsbruket leveres det nødvendige kvantum helmelk for dekning av et rimelig behov. Blant de forbrukere som er nevnt foran har barn under 6 år, syke, gravide og diegivende rett til minst å få dekket de rasjoner som er fastsatt for disse forbrukergrupper i §§ 15 og 16.

Produsenten kan bruke i egen husholdning skummet melk og kjernemelk av egen produksjon eller som er mottatt i retur fra meieri eller ysteri i den utstrekning han ikke er pålagt leveringsplikt etter § 7 siste ledd.

§ 5. Distriktets melkesentral kan gi tillatelse til levering av melk fra produsent direkte til melkeutvalg. Slik tillatelse må i alminnelighet bare gis hvor det ikke er meieri eller ysteri som kan levere melk til vedkommende utvalg.

Melkeutvalg som mottar melk direkte fra produsent plikter ved utgangen av hver måned å sende oppgave til forsyningsnemnda over hvor mye melk som er mottatt fra de enkelte produsenter hver dag.

§ 6. I særlige tilfelle kan forsyningsnemnda i samråd med stedets meieri, ysteri eller kondenseringsfabrikk gi tillatelse til levering av melk direkte fra produsent til forbruker. Bor produsent og

førbruker i hver sin kommune, skal tillatelsen gis av forsyningsnemnda i produsentens kommune i samråd med forsyningsnemnda i forbrukerens kommune og vedkommende meieri, ysteri eller kondenseringsfabrikk. 9 aug.

I tillatelsen skal det være angitt hvilke forbrukere produsenten skal levere melk til. Produsenten kan ikke påbegynne levering for forbrukeren forelegger melkebok med kundebevis utstedt av forsyningsnemnda. Produsenten skal føre hovedpersonens navn og kundennummer inn i «Salgsbok for melk», utarbeidet av omsetningsrådet, og rive fra kundebevis i melkeboken og sende dette inn til forsyningsnemnda.

Ved levering fra produsent direkte til forbruker gjelder de rasjoner som er fastsatt i §§ 15, annet ledd og 16.

§ 7. Den melk som ikke brukes eller leveres etter bestemmelsene i §§ 3—6 plikter produsenten, med mindre det er forbundet med urimelig besvær, å levere til meieri, ysteri eller kondenseringsfabrikk. Dette gjelder også levering av overskuddsmelken på søndager og andre helligdager eller fridager. Dersom han ikke kan levere melken til meieri, ysteri eller kondenseringsfabrikk, skal han der det er fløtemeieri bruke melken til framstilling av fløte, og levere fløten til fløtemeieri.

Kan det ikke leveres melk til meieri, ysteri eller kondenseringsfabrikk eller fløte til fløtemeieri, skal produsenten bruke melken til framstilling av smør eller ost. Forsyningsnemnda og stedets meieri, ysteri eller kondenseringsfabrikk avgjør i tvilstilfelle om en produsent har leveringsplikt for melk eller fløte. Dersom disse ikke er enige, avgjøres saken med bindende virkning av distriktets melkesentral. Har vedkommende myndighet ikke truffet bestemmelse om leveringsplikt for melk eller fløte, skal produsenten såframt han mener at leveringsplikt ikke foreligger, gjøre henvendelse til forsyningsnemnda om avgjørelse av spørsmålet.

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan pålegge produsent å levere melk til bestemte mottakere, såframt dette ikke medfører urimelig besvær. Under samme vilkår kan forsyningsnemnda pålegge produsent å levere melk til bestemte melkeutsalg eller forbrukere.

Forsyningsnemnda kan pålegge produsent som framstiller fløte eller smør for omsetning å levere inntil 80 % av skummetmelken fra fløte- eller smørproduksjonen.

§ 8. Meieri, ysteri og kondenseringsfabrikk plikter å ta imot all melk som tilbys, og som er av tilfredsstillende kvalitet. Dette gjelder også melk fra ikke andelseiere.

§ 9. Om produsentenes levering av melk, fløte, smør og ost skal meieri, ysteri og kondenseringsfabrikker gi de opplysninger som til

9 aug. enhver tid kreves av forsyningsnemnda, forsyningsinspektørene og Direktoratet for proviantering og rasjonering. Distriktets melkesentral, meieri, ysteri og kondenseringsfabrikk plikter å påse at produsentene overholder sin leveringsplikt og skal straks melde fra til forsyningsnemnda om uregelmessigheter.

§ 10. Meieri og ysteri kan returnere til leverandørene så mye skummetmelk og/eller kjernemelk som distriktets melkesentral bestemmer. Et distrikts melkesentral kan ikke uten samtykke fra Norske Melkeprodusenters Landsforbund tillate returnert mer enn 10 % av den innveide melkemengde.

Meieri og ysteri kan levere melk til melkeutsalgs svarende til rasjonene til utsalgets kunder og til forbrukere som leverer anvisning utstedt av en forsyningsnemnd, fylkesforsyningsnemnd eller Direktoratet for proviantering og rasjonering med den mengde som anvisningen lyder på.

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan pålegge meieriorganisasjon, meieri, ysteri og kondenseringsfabrikk å levere melk. Likeledes kan Norske Melkeprodusenters Landsforbund eller distriktets melkesentral pålegge meieri og ysteri å levere melk til bestemte distrikter eller mottakere. Når melketilførselen ikke er tilstrekkelig til dekning av rasjonene i et sentraldistrikt, kan distriktets melkesentral bestemme at meieri og ysteri bare skal dekke en viss del av de rasjoner av melk som kan selges mot melkebok eller anvisning. Melk som ikke blir levert etter bestemmelsene i de foregående ledd skal brukes til framstilling av smør og ost. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan bestemme hvor mye helmelk som skal brukes til framstilling av ost ved meieri og ysteri. Norske Melkeprodusenters Landsforbund kan fordele det fastsatte kvantum helmelk på de enkelte meierier og ysterier og kan bestemme hvor mye disse kan produsere av de forskjellige sorter ost.

§ 11. Norske Melkeprodusenters Landsforbund plikter å føre kontroll med at de enkelte meierier og ysterier ikke selger eller på annen måte avstår eller anvender melk og melkeprodukter i strid med bestemmelsene.

§ 12. Melkeutsalgs kan levere melk til:

1. ordinære forbrukere som har innlevert melkebok med kundebevis utstedt av forsyningsnemnda og som er oppført på forretningens kundeliste,
2. andre forbrukere som har innlevert anvisning utstedt av forsyningsnemnd, fylkesforsyningsnemnd eller Direktoratet for proviantering og rasjonering,
3. skip i innenriks- og utenriks fart mot kjøpslegitimasjon som fastsatt i gjeldende bestemmelser om proviantering av skip.

§ 13. Til ordinære forbrukere med melkebok kan det bare leveres så mye melk til hver husstand som forsyningsnemnda har anført i vedkommendes melkebok, jfr. § 16. Den melk som blir til overs på grunn av at enkelte av kundene ikke henter sine rasjoner, kan dog selges til de andre kunder i tiden fra inntil $\frac{1}{2}$ time før stengt tid. Denne melk skal utsalget fordele likelig mellom de øvrige kunder etter tur.

Til forbrukere med månedsanvisning på melk kan det hver uke ikke selges mer enn en ukerasjon.

Ethvert salg av melk til ordinære forbrukere skal føres opp i vedkommende husstands melkebok på salgsdagen. Salg av melk mot anvisning skal på salgsdagen påføres anvisningen.

Når de rasjoner som er nevnt i § 16 ikke kan dekkes fullt ut, plikter utsalget å sette opp et oppslag undertegnet av det meieri eller ysteri som leverer melken, om hvor mye melk som kan selges til de forskjellige forbrukergrupper og fordele melken likelig mellom sine kunder i samsvar hermed.

§ 14. Forsyningsnemnda skal dele ut melkebok til alle som har egen husholdning og som ikke er produsenter. Når det er flere medlemmer i samme husstand, kan det deles ut en felles melkebok for hele husstanden.

Produsenten kan tildeles melkebok i den tid han ikke produserer tilstrekkelig melk til å dekke de rasjoner som gjelder for ordinære forbrukere.

Anstalthusholdninger, herberger, bevertningssteder, internatskoler og lignende institusjoner med fast belegg og som ikke får melk i henhold til § 4 skal tildeles melkebok. Melkeboken skal leveres til det melkeutsalg hvor vedkommende er kunde eller til den produsent som har fått tillatelse eller pålegg fra forsyningsnemnda om leveranse av melk direkte til forbruker.

Den som har melkebok, men som vil ha tildelt melk i henhold til §§ 4 eller 15, plikter å levere inn melkeboken til forsyningsnemnda i den kommune hvor han oppholder seg. Ved anstalthusholdninger plikter bestyreren eller den som forestår husholdningen å påse at dette blir gjort.

§ 15. Forsyningsnemnda anviser melk til skip, anstalthusholdninger og lignende husholdninger med vekslende belegg og som ikke får tildelt melkebok og til restauranter, fiskematkjøkkener og lignende etter nærmere bestemmelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering.

Syke, gravide, diegivende og blodgivere kan anvises helmelk mot lægeerklæring utskrevet etter bestemmelser fastsatt av Helse-direktoratet.

9 aug.

§ 16. Ordinære forbrukere som har fått tildelt melkebok kan få kjøpt inntil følgende rasjoner:

Barn fra 0 til fylte 9 år inntil $\frac{3}{4}$ liter helmelk pr. dag

» » 9 » » 19 » » $\frac{1}{2}$ » —»—

Voksne over 19 » » $\frac{1}{4}$ » —»—

§ 17. Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer hvor mye melk kondenseringsfabrikkene kan bruke til framstilling av melkekonserver.

§ 18. Kondenseringsfabrikk kan bare selge eller på annen måte overdra eller levere melkekonserver etter tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 19. Grossist, kommisjonær eller agent kan bare selge eller på annen måte overdra eller levere kondensert melk og tørrmelk mot anvisning fra forsyningsnemnd, fylkesforsyningsnemnd eller Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 20. Detaljist kan bare selge eller på annen måte overdra kondensert melk eller tørrmelk mot klipp av merke på rasjoneringslegitimasjon fastsatt av Direktoratet for proviantering og rasjonering eller mot anvisning eller utførselstillatelse. Det kan ikke leveres større kvantum enn kjøpslegitimasjonen gjelder for. Med unntak av anvisning til skipsprovisiantering kan detaljisten bare levere mot anvisning fra forsyningsnemnda i detaljistens kommune. Uten tillatelse fra fylkesforsyningsnemnda kan han heller ikke levere kondensert melk eller tørrmelk til andre kjøpere enn dem som har kjøpslegitimasjon utstedt fra forsyningsnemnda i detaljistens kommune.

Salg av kondensert melk og tørrmelk til bestemte forbrukergrupper som fiskere og hvalfangere og skogsarbeidere kan bare finne sted i den utstrekning detaljisten har fått særskilt tildeling for slikt salg og mot de særlige kjøpslegitimasjoner som er fastsatt for salget.

§ 21. Forhandler som har levert kondensert melk eller tørrmelk til skip kan kjøpe igjen inntil det samme kvantum hos kondenseringsfabrikk, grossist eller kommisjonær mot levering til selgeren av anvisninger eller utførselstillatelser i kvittert stand.

Likeledes kan grossist eller kommisjonær som har levert kondensert melk eller tørrmelk til forhandler etter disse regler kjøpe igjen inntil det samme kvantum hos kondenseringsfabrikk mot å levere anvisningene og utførselstillatelsene til fabrikk i kvittert stand.

§ 22. Kondenseringsfabrikk plikter ved utgangen av hver måned å sende inn til Direktoratet for proviantering og rasjonering oppgave over beholdning, produksjon og omsetning av kondensert melk og tørrmelk.

Grossist og kommisjonær plikter ved utgangen av hver måned

å sende inn til fylkesforsyningsnemnda oppgave over beholdning og omsetning av kondensert melk og tørrmelk som han er tildelt for omsetning innen vedkommende fylke. Oppgaven skal være bilagt med de kjøpslegitimasjoner det er solgt mot.

Detaljst plikter ved utgangen av hver måned å sende inn til forsyningsnemnda oppgave over beholdning, erverv og overdragelse av kondensert melk og tørrmelk. Oppgaven skal være bilagt med de kjøpslegitimasjoner det er solgt mot. Detaljistenes oppgaver sendes fylkesforsyningsnemnda med forsyningsnemndas merknader.

§ 23. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra disse bestemmelser og gi utfyllende forskrifter.

§ 24. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller av forskrifter gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer §§ 8 og 8 a.

§ 25. Disse bestemmelser trer i kraft 1 september 1947.

Samtidig oppheves forordning om omsetning og bruk av melk av 11 mai 1944 og forskrifter og bestemmelser gitt i medhold av denne forordning.

Når det i andre bestemmelser er henvist til de bestemmelser som oppheves, skal henvisningen heretter gjelde de tilsvarende paragrafer i disse bestemmelser.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

11 aug.

I medhold av §§ 90 og 109 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 stadfester Handelsdepartementet herved som gjeldende inntil videre den av Stavanger bystyre i møte 8 juli d. å. vedtatte vedtekt for salg fra offentlige steder og fra portrom m. v.

Denne vedtekt trer i stedet for vedtekt for salg fra offentlige steder og fra portrom i Stavanger stadfestet 25 februar 1944 og 6 juni 1944.

Vedtekten lyder så:

Kap. I. Vedtektens omfang.

§ 1. Denne vedtekt gjelder for salg

- a) fra salgshaller, torv, gater, brygger og andre offentlige steder,
- b) fra fartøy samt fra tomter og annen privat grunn og innganger til sådanne samt fra portrom og innganger til bygninger når disse steder står i umiddelbar eller fri forbindelse med alminnelig beferdet strøk.

11 aug. Salg fra disse steder må skje i samsvar med lov om handelsnæring av 8 mars 1935 §§ 63—65, 83—86 og 93.

Kap. II. Handel fra torg m. v.

§ 2. Etter tilråing av politimester og torgstyret bestemmer formannskapet hvilke offentlige plasser som kan nyttes til torg-handel og hva slags handel det kan drives på hvert sted.

Havnestyret skal gis anledning til å uttale seg når det gjelder kaier og brygger som står under havnevesenets forvaltning.

§ 3. Den handel som er nevnt under § 1 a står under ledelse av et torgstyre. Faste medlemmer av styret er politiinspektøren og byveterinæren. De øvrige medlemmer med personlige varamenn velges av formannskapet som også bestemmer antallet. Minst ett av medlemmene skal være husmor. Valget gjelder for samme tid som bystyrets valgperiode. Politiinspektøren er styrets formann.

Foruten politiet har den til enhver tid ansatte torgfunksjonær det daglige tilsyn (torgtilsynet).

§ 4. Ingen må selge varer eller drive noen slags forretning eller næring i torghall, på torg eller annet offentlig sted uten å være anvist plass enten av torgstyret eller av torgtilsynet.

Torgstyret kan tildele torgselgere fast salgsplass på torget. Styret kan også bestemme at de som bare selger varer fra eget gårdsbruk eller hagebruk, fra egen jakt, fiske eller egen husflid, skal anvises plass atskilt fra oppkjøpere og kommisjonærer.

Torgtilsynet kan gi produsentene fortrinnsrett ved fordeling av plassene hvor det må konkurreres om disse, fordi arealet er for lite. Vedkommende må legitimere sin rett for å få plass som produsent. Ingen må uten godkjenning av torgtilsynet ha mer enn en salgsplass på torget.

§ 5. Ingen må ta plass på torget med sine varer tidligere enn en halv time før den tid som er fastsatt for torghandelen. Torg-handelen kan foregå alle hverdager fra kl. 7 til kl. 15. I spesielle tilfelle kan torgstyret dispensere fra disse regler.

§ 6. Torgstyret kan påby at all handel skal foregå fra border. Hester, samt kjerrer som ikke brukes i handelen, skal straks føres bort fra torget. Avfall skal kastes i særskilte avfallskasser som de handlende fører med seg. Når torgtiden er slutt, skal de varer som er igjen og alt som er brukt ved handelen, kjøretøyer, bord, osv. fjernes straks. Etter torghandelens slutt skal torget straks ryddes og rengjøres.

§ 7. Torgavgiften kreves inn av torgtilsynet og må betales forskuddsvis. Enhver hefter for det tidsrom som plassen er leiet for.

§ 8. Vil en som har fast plass bruke stedfortreder, må ordningen godkjennes av torgtilsynet. Barn under 16 år kan bare hjelpe

voksne med torghandelen. Er en fast salgsplass ikke tatt i bruk kl. 9, 11 aug. kan plassen for den dag overlates andre torgselgere.

§ 9. De handlende skal rette seg etter de påbud om daglig orden som torgtilsynet og/eller politiet gir. De samme gjelder påbud fra helseråd. Torgtilsynet eller politiet kan vise bort en handlende som ikke følger disse påbud.

§ 10. Er det sanitære misligheter ved varene, skal torgtilsynet nedlegge midlertidig salgsforbud og varsle helserådets formann. Denne eller den han gir fullmakt avgjør om forbudet skal stå ved makt.

§ 11. Varen skal være stelt og pakket slik som helserådet fastsetter i helsevedtektene.

Handelen med fisk og fiskevarer, frukt og bær skal foregå fra bord eller rene kasser som er hevet minst 70 cm over torgdekket. Det er forbudt å sette kasser eller kurver med slike varer like på torgdekket.

Levende fisk forhandles fra særskilte kummer, brønnbåter, fiskekister eller fiskekasser. På torget må for øvrig bare forhandles slaktet fisk av frisk og sund kvalitet. Sjø satt (overstått) fisk tillates ikke solgt på torget. Død fisk skal i månedene april, mai, juni, juli, august, september og oktober — når den er over 30 cm — være sløyd, slik at innvollene er fjernet før den torgføres. Er fisken fullspist av rogn, sild eller annen åte, gjelder påbudet om sløyning også for den øvrige del av året. Unntatt fra forbudet om sløyning er makrell, laks og sjøaure.

§ 12. Avgift blir å betale etter følgende satser: Innenbysboende oppkjøpere og kommisjonærer kr. 1 pr. dag. Utenbysboende oppkjøpere og kommisjonærer kr. 2 pr. dag. Produsenter med fast plass kr. 0,50 pr. dag. Produsenter uten fast plass betaler ikke avgift, men i sesongen kan torgstyret bestemme at produsenter uten fast plass skal betale en avgift av kr. 0,50 pr. dag. Avgift blir å betale pr. plass som er 4½ m². Går det med et større areal, blir det å betale et tillegg som svarer til prisen pr. m².

Kap. III. *Handel fra portrom og fartøy m. v.*

§ 13. Salg fra de i § 1 nevnte steder kan bare foregå til følgende tider:

- A. Dager før søn- og helligdag, fra kl. 18 til kl. 23,30.
- B. De øvrige dager fra kl. 18 til kl. 23.
- C. På følgende dager må det ikke skje noe salg:
Skjærtorsdag, langfredag, 1 påskedag, 1 pinsedag, 1 juledag, påskeaften, pinseaften og julaften.

11 aug. § 14. Den som vil drive salg etter § 1 b må gi skriftlig melding om dette til politiet før salget begynner. Hvis en salgsplass flyttes eller nedlegges, skal dette straks meldes skriftlig til politiet.

Den som allerede driver slikt salg skal innen en måned etter at denne vedtekt er trådt i kraft, melde dette skriftlig til politiet. Politiet fører fortegnelse over de mottatte meldinger.

§ 15. Barn under 16 år må ikke drive salg som nevnt i § 1 b, og må heller ikke bistå med slikt salg. Det er forbudt andre enn betjeningen å oppholde seg bakved disken.

§ 16. Ingen varer som selges må stå i mindre høyde over jorden enn 70 cm. Salget skal skje fra disk med minst samme høyde. Varer på disk må være anbrakt i glassmonter, som er lukket ut mot kjøperne.

Det er forbudt å sitte på disken.

Den handlende skal ved salgsplassen anbringe tette beholdere for papir og annet avfall. Etter salgstidens slutt skal han gjøre rent omkring salgsplassen.

§ 17. Formannskapet kan bestemme at salg som nevnt i § 1 b skal være forbudt i visse strøk av byen. Før det gjøres et slikt vedtak, skal politiets uttalelse være innhentet.

§ 18. Salg fra automat på de steder som er omhandlet i § 1 kan skje med særskilt tillatelse fra politimesteren.

§ 19. Den som driver slikt salg som er nevnt i §§ 1 b og 18 skal betale en årlig avgift av kr. 10 til bykassen. Avgiften betales til kemnerkontoret før salget kan påbegynnes og senere innen utgangen av januar måned hvert år. Betalt avgift kan ikke i noe tilfelle betales tilbake.

Kap. IV. Straffebestemmelser m. v.

§ 20. Overtredelser av denne vedtekt og av de pålegg som blir gitt med hjemmel i den, straffes etter lov om handelsnæring av 8 mars 1935 § 112 og § 113, jfr. § 92.

§ 21. Denne vedtekt trer istedenfor tidligere gjeldende bestemmelser for torghandel og portromhandel m. v., senest stadfestet 25 februar og 6 juni 1944.

12 aug. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

I henhold til § 4 i sunnhetsloven av 16 mai 1860 med senere endringer, jfr. kongelig resolusjon av 23 mai 1947, gis herved stadfesting for nye helseforskrifter for Horten by, vedtatt av Horten bystyre i møter 17 februar og 16 juni d. å.

De nye forskrifter lyder så:

12 aug.

§ 1. Offentlige plasser, gater og veier.

Offentlige plasser, gater og veier skal ha en jevn overflate med nødvendige avløp for vann. Hvor dette renner ut i kloakk, skal det være rist. Stillestående, urent og stinkende vann ledes bort.

§ 2. Gårdsplasser, portrom.

Det pålegges hus- og grunneiere å holde gårdsplass, portrom, avløpsrenner og rister over kloakksluk rene og fri for stank. Gårdsplass og portrom skal ha en slik overflate at de kan feies og holdes rene. For store leiegårder eller hvor en bedrift gjør det påkrevd, kan helserådet påby at portrom og gårdsplass gis vanntett overflate med avløp til gårdens kloakk.

De deler av gårdsrom der hester og andre dyr stadig står, skal sementeres eller belegges med annet jevnt, fast dekke som er ugjenomtrengelig for flytende stoffer. Denne plass skal daglig rengjøres og spyles etter at de faste bestanddeler er fjernet. Den skal ha avløp til tett kum som står i forbindelse med kloakk. De faste bestanddeler skal midlertidig oppbevares i en tett kasse som er forsynt med lokk, eller i en bunge hvor slik finnes.

Ingen må la stinkende spillvann eller annen urenslighet flyte ut til offentlig plass, gate eller nabos tomt. Hvor offentlig kloakk ikke finnes i tilstrekkelig nærhet, og det heller ikke på annen måte er anordnet kloakk, er eieren forpliktet til å følge de forholdsregler til fjerning av skyllevann og lignende som helserådet gir. Banking og risting av tepper, matter eller sengeklær må ikke foregå i trappeoppganger, vinduer eller på en slik måte at det oppstår sanitære ulemper.

§ 3. Sjøppel.

Kjøkkenavfall, søppel og andre avfallsstoffer må bare legges på de steder som helserådet bestemmer, og skal oppsamles i tette beholdere inntil de blir ført bort. Hvert hus skal ha et tilstrekkelig antall søppelkasser. Om kassenes antall, størrelse og form m. v., om tømning av dem, gjelder regler som er utarbeidet av helserådet og bygningsrådet i forening i henhold til bygningsloven.

Huseiere er forpliktet til, fra det tidspunkt bystyret vedtar det, å la tømning av privet og søppelbeholdere besørge av kommunen og herfor betale en avgift som fastsettes av bystyret med Sosialdepartementets godkjenning. Helserådet kan dog frita gårdeiere fra plikten når forholdene i det enkelte tilfelle taler for det.

Helserådet utformer i samarbeid med byingeniøren nærmere regler om opplagsplasser for søppel.

12 aug.

§ 4. *Dyrekadavere.*

Dyrekadavere skal tilintetgjøres etter helserådets nærmere bestemmelse eller nedgraves tilstrekkelig dypt på sted som anvises av helserådet. For dyr som har lidt av smittsom sykdom som er undergitt særlig offentlig omsorg, blir de regler å følge som er gitt herom i den til enhver tid gjeldende lovgivning.

§ 5. *Gjødsling av hager og marker.*

Gjødsling av hager eller dyrkede marker skal utføres på sådan måte at unødig stank unngås.

Gjødsel må ikke uten helserådets tillatelse på noen eiendom henlegges i større mengder enn nødvendig for eiendommens dyrking. Ettersom den tilkjøres legges den i haug og overdekkes straks, så den ikke utbrer stank. Den må ikke spres over marken før den samtidig kan nedmuldres.

§ 6. *Kloakker.*

1. Kloakker skal være således innredet at de skaffer tilstrekkelig avløp og lett kan renses samt holdes i forsvarlig stand. Ledningene skal være tette og således innredet at kloakkgass ikke kan strømme ut. Vaske- og kloakksluk eller kummer som finnes i kjeller eller inne i hus, skal være forsynt med vannlås eller annen godkjent innretning som hindrer utstrømning av kloakkgass. Så vel offentlige som private kloakker og avløpsrenner skal holdes tilbørlig rene. Rensning skal finne sted på sådan tid og måte at minst mulig uleilighet påføres de omboende. Det opptatte bunnfall må straks fjernes.

2. Til offentlige kloakker, grøft eller renner må ikke innredes avløp for ekskrementer eller flytende stoffer som har vært i berøring med ekskrementer, uten med helserådets samtykke og på de betingelser som det oppstiller. Helseskadelige eller illeluktende væsker fra fabrikker eller andre bruk og anlegg må ledes gjennom lukkede avløpsrenner, eller på annen måte som er godkjent av helserådet. De må ikke ledes til offentlig kloakk uten helserådets samtykke.

§ 7. *Beboelsesrom.*

Finner helserådet at noe hus eller annet oppholdssted for mennesker kan være skadelig for helsa ved mangel på lys eller luft, ved fuktighet, urenslighet eller andre grunner, kan helserådet påby de fornødne forandringer og forby at huset eller rommet brukes til manglene er rettet.

Helserådet kan påby at rom rømmes uten godtgjøring inntil de påbudte forandringer er utført og godkjent.

Dersom mangler ikke kan utbedres på tilfredsstillende måte, kan helserådet helt forby bruk av vedkommende rom til beboelse.

Likeledes kan ved farlige epidemier utflytning av hele huset eller enkelte rom påbys for å kunne sette i verk den nødvendige isolasjon og desinfeksjon. Desinfeksjon og rengjøring utføres ved helserådet for kommunens regning.

Leiligheter skal holdes i renslig stand så det ikke oppstår ulemper for husets øvrige beboere, naboen eller andre.

Når noen flytter, er han pliktig til straks å foreta grundig rengjøring av leiligheten med tilhørende ytre rom. Unnlater han dette, påhviler det huseieren, som plikter å sørge for rengjøring før den nye leieboer flytter inn.

Hvis huseier eller leieboer blir oppmerksom på at noe rom er befengt med veggedyr, kakerlakker eller annet utøy, er hver av dem pliktig til å melde dette til helserådet.

(Jfr. kongelig resolusjon av 13 november 1936.)

§ 8. Kjellere.

Kjellere skal være tilstrekkelig drenert og holdes rene og luftige. Helserådet kan påby drenering eller treffe andre foranstaltninger med hensyn til kjellere som er fuktige. I kjellere må ikke oppbevares noe som utbrer stank. Kjellere som brukes til beboelse eller arbeidsrom, må tilfredsstillende kravene til bygningsloven.

§ 9. Lokaler og skoler.

Helserådet fører tilsyn med alle lokaler som jevnlig er oppholdssted for et større eller mindre antall mennesker, selv om det ikke er utferdiget spesielle regler for disse lokalers bruk.

Det kan i de enkelte tilfelle påby de forandringer som finnes nødvendige når fuktighet, urenhet, overbefolkning eller andre misligheter, såsom mangel på lys, luft eller vann gjør forholdene betenkelig for helsa.

Kan manglene ikke fjernes på betryggende måte, kan helserådet forby lokalets bruk.

§ 10. Priveter.

1. For innredning og tømning av priveter og for innredning av vannklosetter vises til de forskrifter som helseråd og bygningsråd har utferdiget i henhold til bygningsloven.

Om tømning av priveter etter kommunens foranstaltning og avgift for dette, vises til disse forskrifters § 3, 2. avsnitt.

2. Ethvert hus som nyttes til beboelse, skal ha privet i samsvar med bygningslovens bestemmelser og de regler som er utferdiget i henhold til loven.

3. Hvor eldre priveter er slik innredet at de ikke med letthet kan tømmes og holdes rene, og hvor de viser seg å være utette og

12 aug. volder ulemper ved stank for husets beboere eller naboer, skal de av helserådet straks kunne kreves forandret etter helserådets nærmere bestemmelse.

4. I alle nye hus og leiligheter skal det installeres vannklosett der kloakkforholdene tillater dette.

§ 11. Om dyrehold.

Stall, fjøs, grisehus, hønsehus og lignende må ikke anlegges uten spesiell tillatelse av helserådet. De skal innrettes i samsvar med de regler som helserådet og bygningsrådet har foreskrevet eller senere måtte foreskrive. Stall, fjøs og grisehus som har vært nedlagt eller stått unyttet over ett år, tillates ikke på nytt tatt i bruk som slike før det er sendt inn ny anmeldelse. Det samme gjelder når stall, fjøs eller grisehus skifter eier eller leier.

Helserådet kan forby dyrehold der hvor det finner dette betenkelig av sanitære grunner.

Det forbys å holde griser, kuer og fjærfe innen byens områder uten etter spesiell tillatelse fra helserådet i hvert enkelt tilfelle.

§ 12. Om sunnhetsfarlige bedrifter.

Akter noen å sette i gang bedrifter som ved stank, støv, røyk, larm eller giftige gasser kan forurense luften eller som på annen måte kan bli til skade, skal plan for anlegget på forhånd forelegges helserådet, og bedriften skal rette seg etter de bestemmelser som helserådet gir. Bedrifter av denne slags som er i virksomhet, er underkastet helserådets tilsyn, og vedkommende har til enhver tid å rette seg etter de bestemmelser som helserådet gir for å fjerne sanitære misligheter.

Kluter, bein eller gjødningsstoffer må bare oppbevares der hvor helserådet tillater det.

§ 13. Tilsyn med næringsmidler og bruksgjenstander.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land (se tillegget).

For å hindre salg av skadelige nærings- og nytelsesmidler, skal helserådet jevnlig undersøke de varer som frambyes til salg.

Helserådet skal kontrollere, og kan også forby salg av andre gjenstander hvis benyttelse kan bli farlig for helsa fordi de inneholder giftige bestanddeler f. eks. tøy, tapeter, leketøy og lignende.

§ 14. *Vann og matis.*

12. aug.

Helserådet kan påby avstengning eller uskadeliggjøring på annen måte av brønner, vannledninger og lignende når vannet fra disse må antas å være skadelig for menneskers eller dyrs helse.

Matis og is som benyttes i nærings- og nytelsesmiddelfabrikker, skal tas fra vann som tilfredsstiller fordringen til godt drikkevann, og er godkjent av helserådet.

§ 15. *Forskrifter om melk og fløte.*

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land (se tillegget).

For melk og fløte bestemt til salg i Horten gjelder følgende regler:

1. Helserådet er berettiget til over alt innen byens grenser å utta prøver av melk og fløte. Anses det nødvendig, kan helserådet eller dets ordfører kreve at melk og fløte som ankommer til byen, ikke utbringes før undersøkelse er foretatt.
2. Enhver som handler med melk eller fløte i Horten, har hva enten han har utsalgssted eller ikke, å anmelde dette til helserådet og på forlangende:
 - a. å anmelde helserådet hvilke fjøs, meieri eller mellomhandelnde varene kommer fra,
 - b. å gi helserådet fortegnelse over sine faste kunder,
 - c. ikke å selge melk eller fløte fra fjøs eller meieri som av helserådet oppgis ham, sammenblandet med melk eller fløte fra annet fjøs eller meieri,
 - d. uten opphold å framlegge for helserådet bevitnelse fra læge, veterinær eller på annen av helserådet godkjent måte om helseforholdene, fjøs og melkestall i vedkommende meieri, fjøs eller gård.
3. Helserådet kan midlertidig forby innførsel og utsalg av melk og fløte fra utenbys steder hvor smittsom sykdom er opptrådt blant mennesker eller dyr.
4. Helserådet skal stille som betingelse for at melk eller fløte selges i eller til Horten, at spann og andre beholdere og bruksgjenstander som benyttes til oppbevaring eller transport, blir gjort rene og behandlet slik som helserådet bestemmer for å hindre sanitære ulemper.
5. Helserådet kan når det foreligger grunn til å anta at de sanitære forhold er mangelfulle, forby salg av melk og fløte til eller

12 aug. i Horten, hvis leverandøren nekter helserådets funksjonærer å undersøke forholdet.

6. Leverandører av melk og fløte må for å kunne selge melk og fløte til eller i Horten iaktta følgende:

a. Fjøset må være tilstrekkelig stort, ha gode lysforhold og være godt ventilert og det må ikke stå i forbindelse med andre hus eller rom uten ved en tett dør, som stadig må holdes lukket. Golv, vegger og tak må være tette og for øvrig i god stand. Det må ikke holdes andre dyr på fjøset.

b. Fjøset må til enhver tid være omhyggelig rengjort og godt utluftet. Førbrett og førkrybber må gjøres rene hver dag. Hovedrengjøring med kalkning — hvitning av tak og vegger — foretas 2 ganger om året, høst og vår. Vegger, tak og golv skal da rengjøres og kalkes, og alt inventar vaskes med grønnsåpe og varmt vann, og fjøset deretter utluftes ved gjennomtrekk flere dager. Vaskestell med såpe og rene håndklær, samt jurkluter må være til stede, likeledes ordentlige melkekrakker (ikke kasser), som må holdes rene. Kuene må være i godt hold, daglig skrapes, børstes og holdes rene.

c. Turnipsblader, potetgrass, ensilasje, turnips, poteter og kålrot må ikke lagres eller oppbevares i fjøset. Det må også iakttas at turnips, kålrot, poteter, mask eller drank ikke gis i så store mengder at dyrene får magesyke. Drikkevannet må være rent og friskt, og ikke forurenset eller være gjensstand for usunde tilblandinger av noen slags. Alt som gir melken dårlig lukt og smak og gjør melken seig må unngåes.

Melk fra avlatende kuer som melker under 2 liter daglig, må ikke leveres.

d. Alle tilfelle av sykdom blant besetningen som ikke med sikkerhet vites å være uten innflytelse på melken, skal meldes til autorisert veterinær. Særlig må oppmerksomheten være henvendt til kuenes jur og spener.

e. Melkingen må utføres med den største renslighet, likeledes behandlingen av melken. Den som melker skal være iført rene overklær, og skal før melkingen av hver ku såpevaske sine hender, og er juret eller kuas bakpart tilsolet, må de tilsolte partier grundig vaskes og derpå tørres av fullstendig med ren, tørr klut. Under melkingen må ombæring av stråfôr, utmåking av gjødsel eller annen virksomhet som frambringer støv eller stank i fjøset, ikke finne sted. Alle melkekjørler og de arbeidsklær som brukes under melkingen må oppbevares i rom utenfor fjøset. Melkespannene må ikke stå i

fjøset under melkingen, men i et særskilt innredet rom 12 aug. utenfor.

f. Spannvask bør foregå i et dertil innredet rom. Først skylles spann og lokk med kalt, rent vann (drikkevann), og dernest med godt varmt vann — sodavann og børste — og sist med kokende vann. Bruk av klut til rengjøring og tørring av spann innvendig er ikke tillatt. Deretter stilles spann og lokk til tørring og utlufting med bunnen opp på et rent og tørt, lyst og luftig sted.

7. Leveres melk eller fløte direkte fra produsent til forbruker, skal, hvis det ikke brukes lukkede flasker, enhver kunde ha særskilt spann, hvori melken eller fløten er imålt hos produsenten.

§ 16. Utsalgs-, framstillings- og oppbevaringssteder for matvarer.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land (se tillegget).

a. Ethvert utsalgs-, framstillings- og oppbevaringssted for nærings- og nytelsesmidler, herunder iskrem, frukt, konfekt og sukkertøy, franske vafler, mineralvann og lignende, skal godkjennes av helserådet før de tas i bruk. Utsalgs- og framstillingssted i kjeller skal i alminnelighet nektes godkjenning. Anmeldelse til helserådet må også finne sted når igangværende bedrift går over til ny innehaver, eller ikke har vært i bruk som slik over ett år. Helserådet kan i ethvert enkelt tilfelle treffe særskilt bestemmelse om slike lokalers størrelse, innredning og renhold.

b. De i punkt a nevnte lokaler skal være rene, lyse og luftige og forsynes med en av helserådet godkjent ventilasjon. Utsalgsstedene skal ha egen inngang fra gate. Vegger, golv og tak skal ha en glatt overflate uten åpne fuger og sprekker, så de er lette å vaske og å holde rene. Lokalene skal daglig luftes og golvene daglig vaskes, eller oftere om nødvendig. Tørrfeining er forbudt. Lokalene i sin helhet vaskes minst 2 ganger årlig, og vinduer og dører hver uke. De må ikke benyttes og heller ikke stå i direkte forbindelse med soverom. Disker skal være belagt med plate av marmor eller jevngodt materiale, og forsynt med et av helserådet godkjent diskevern. De må til stadighet være godt vedlikeholdt.

c. Betjeningen skal ha lettvinnt adgang til vaskerom med såpe og rene håndklær, og være iført en ren vaskbar arbeidsdrakt, kittel eller forkle med ærmer og brystsmekke. Kvinnelig betjening skal holde håret dekket med hvit kappe, eller festet med hvitt pannebånd. De skal under sitt arbeide iaktta den største rens-

12 aug. lighet med sin person, vaske hender og armer før de går til sitt arbejde, og umiddelbart etter bruk av privet.

Opptreer tegn på smittsom sykdom blant betjeningen, i dens familie eller husstand for øvrig, skal det straks meldes til helse-rådet, og vedkommende må ikke delta i arbeidet.

Personer med sykdom i smittefarlig form, med utbredt hud-sykdom eller personer som er basilleutskillere, må ikke ha be-fatning med salg og framstilling av matvarer.

Om forbud mot å behandle melk henvises til de forskrifter som er gitt for det hele land i henhold til næringsmiddeloven (se tillegget).

d. For melkeutsalg gjelder dessuten følgende regler: Lokalene i sin helhet skal vaskes minst 1 gang i måneden. Under rengjø-ringen må hverken melk eller melkekar foruresnes.

Om materiale i spann og andre beholdere for melk eller fløte henvises til forskrifter utferdiget i henhold til næringsmiddel-oven.

Melken skal holdes best mulig avkjølet. Avkjølingskummen må ha avløp med vannlås til kloakk, så avkjølingsvannet lett kan skiftes. Den må være således innredet at den til enhver tid kan holdes ordentlig ren. Alle melkebeholdere og redskaper skal rengjøres minst 1 gang daglig. Rengjøringen skal foregå som i § 15 punkt f bestemt. I meierier skal melkespann og rør-ledningen for melk damprenses etter hver gangs bruk. Centri-fugeslam skal brennes.

I melkeutsalg må foruten melk og fløte kun forhandles eller oppbevares smør, ost (dog ikke sterkt luktende), margarin, egg, brød, konditorvarer, sjokolade, drops, melkehermetikk, safter, honning, øl, mineralvann og iskrem. Forhandles eller oppbevares delikatessevarer rå, stekte eller kokte, kjøtt, flesk eller fiske-varer, tillates melk og fløte kun forhandlet på lukkede flasker. e. For salg av iskrem gjelder følgende regler: (se tillegget).

1. Iskrem tilberedt utenfor byens grenser tillates ikke solgt i Horten uten helserådets tillatelse.

2. Frysemaskinen må være innrettet således at fett eller smuss ikke kan falle ned i kjernen. Alle kopper og kar må være således innrettet at de lett kan holdes rene.

3. Alle redskaper, såsom frysemaskin, beholdere og spann må hver dag rengjøres og derpå skylles i kokende vann.

4. Den is som brukes må være ren og tilfredsstillende forskriftene for matis § 14.

f. Dersom de under a—e gitte bestemmelser ikke overholdes, eller stedet av sanitære grunner anses uskikket til utsalgs-, oppbe-

varings-, eller framstillingssted for nærings- og nytelsesmidler 12 aug. eller enkelte sorter av sådanne, kan helserådet, om ikke dets forbud om endringer blir etterkommet, forby sådan forretning i lokalet.

g. Ferskt kjøtt, ferskt flesk og fersk fisk, smør, ost og brød, bakverk og sukkervarer må ikke føres gjennom gatene eller anbringes under åpen himmel uten å være således tildekket, at varen ikke utsettes for støv eller urenslighet, eller påvirkning av sol, regn eller annet som kan gjøre dem mindre tjenlig til menneskeføde.

h. Kjellerlokaler tilhørende de i denne paragraf nevnte bedrifter må være luftige, tørre og rottesikre.

§ 17. Forskrifter for bakerier.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land (se tillegget).

a. I bakerier og de rom som står i forbindelse med disse, skal golv, vegger og tak være i slik stand at de lett kan holdes rene.

Bakerier må for framtiden ikke innredes i kjellerrom.

b. Hver dag etter endt arbeid må golvene omhyggelig rengjøres. Vegger og tak må i sin helhet rengjøres minst hver tredje måned. Vinduene minst hver 14. dag. Under rengjøringen må intet bakverk oppbevares der.

c. Bakerier og de rom som står i umiddelbar forbindelse med disse, må ikke benyttes som soverom, og der må i dem heller ikke finnes gjenstander som kan gi anledning til støv eller stank eller hindre rengjøring av rommet.

d. Bakeriet må i sin helhet holdes omhyggelig rent. Smør, melk og andre stoffer som benyttes til framstilling av bakverk, må oppbevares i rene tildekkede kar. Hvis kar er glassert eller fortrinnet, må glassur og fortinning være hel.

e. Bruk av tobakk i enhver form, samt spytning, er forbudt i bakeriet.

f. Bakerne skal under arbeid ha en ren drakt av hvitt lerret, som ikke må brukes utenfor bakeriet, og skiftes ren minst 1 gang i uken. I alle bakerier skal det være installert vann og vask med såpe og håndklær. Enhver arbeider skal få utlevert et rent håndkle minst 2 ganger ukentlig.

g. Brød og alt bakverk må behandles renslig, og ikke utsettes for støv eller annen urenslighet.

h. Helserådet kan bestemme at brødvarer skal være innpakket i

12. aug. papirposer. Kaker og annet bakverk som utleveres fra vogn må være bestilt og innpakket på forhånd.
- i. Et eksemplar av disse forskrifter skal være slått opp i bakeriet.

§ 18. *Forskrifter for slakterier og pølsemakerier.*

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er gitt for det hele land (se tillegget).

- a. Under slakting og under arbeid i pølsemakeriet skal det iakttas størst mulig renslighet. Kjøttet av slaktede dyr må ikke henges opp i selve slakteriet, men umiddelbart etter slaktingen anbringes i særskilte rom, som er sunne, rene og godt ventilert. Avfall, unntagen tarminnhold, må ikke kastes i berge, men skal hurtigst mulig legges i tette beholdere med lokk, som skal tømmes minst 2 ganger i uken, og etter hver tømming renses omhyggelig. Helserådet kan påby oftere tømming av disse beholdere. Huder og innvoller som utbrer stank, må straks etter slaktingen bringes ut av slakteriet.
- b. I slakterier og pølsemakerier skal det være vanntett sementert golv med avløp til kloakk. Vegger, tak, bord og disker skal være i en sådan stand at de lett kan holdes rene. Det må i lokalene være innlagt både vann og kloakk.
- c. Slakterier og pølsemakerier må alltid holdes omhyggelig rene. Hver dag etter endt arbeid må golvene vaskes og spyles. Vegger og tak må i sin helhet rengjøres minst en gang hver tredje måned. Vinduer og dører minst 2 ganger i uken. Under rengjøringen må ingen kjøttvarer oppbevares der.
- d. Alle som arbeider i slakterier og pølsemakerier, skal under arbeidet ha en hel og ren drakt av hvitt lerret (kittel eller forkle med brystsmekke og ærmer, samt hvit lue), som må skiftes minst 2 ganger i uken. Kvinnelig betjening skal holde håret dekket med hvit kappe eller festet med hvitt pannebånd.
- e. Tobakksrøyking og spyting er forbudt i slakterier og pølsemakerier.
- f. I ethvert slakteri og pølsemakeri skal det være innlagt vann og vask, og finnes såpe og rene håndklær. Betjeningen skal jevnlig vaske sine hender.
- g. Kjøtt eller kjøttvarer skal transporteres i rene vogner eller transportmidler. Under transporten skal de være dekket med rene presenninger.
- h. Et eksemplar av disse forskrifter skal alltid være slått opp i slakteri og pølsemakeri.

12 aug.

§ 19. *Torghandel.*

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land (se tillegget).

Torghandel med kjøtt, flesk og vilt er tillatt for produsenter i tiden fra 1 september til 30 april.

Utsalgsstedene skal være utstyrt med renskurte bord med hel og glatt overflate. Videre skal de ha soltak av markiseduk, vannbeholder, vaskefat, såpe og håndkle og forhandlerne skal være iført hvit frakk eller hvitt forkle og forærmer.

§ 20. *Forskrifter for utsalgssteder for fersk fisk og steder hvor der lages fiskemat.*

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land (se tillegget samt forskrifter for utsalgssteder for fersk fisk, herunder fersk sild og steder hvor det lages fiskemat vedtatt av Hortens bystyre 30 desember 1934).

1. Utsalgsstedene og tillagningsstedene skal meldes til og godkjennes av helserådet før de tas i bruk.

Også utsalgs- og tillagningssteder som alt er i bruk, skal meldes til helserådet.

2. Rommene må ikke brukes til eller stå i forbindelse med rom til alminnelig husbruk. De skal være lyse og ha god lufttilgang. Utsalget bør ha egen ingang fra gate. Bord, disk og annet inventar som fisken ligger på, skal være forsynt med marmor, sementstein, glass eller annet vanntett materiale som helserådet godkjenner. Disken må bare ha åpne rom, ingen skuffer. I lokalet skal det være innlagt vannspring og vask.

All bruk av tobakk i lokalene er forbudt. Det er forbudt å spytte på golvet.

3. Golvet skal være utført av stålskurt sement, fliser eller annet jevngodt materiale.
4. Alt avfall skal oppsamles i lukkede beholdere av metall eller av et annet materiale som helserådet godkjenner. Beholderne skal være forsynt med tette sluttende lokk og tømnes så ofte at det ikke oppstår stank. De skal rengjøres (renspyles) omhyggelig minst 1 gang daglig.
5. Salg av fersk fisk på torg er forbudt. Salg av fersk fisk på åpen gate eller i portrom er ikke tillatt uten helserådets samtykke.
6. Rommene og alt inventar skal til enhver tid være i ordentlig stand, og vedkommende er pliktig til å etterkomme pålegg som

12 aug. helserådet i hvert enkelt tilfelle finner nødvendig å gi for å rette på mangler.

7. Fisk eller fiskeprodukter må hverken på disker, hyller eller utstillingsmontre legges på skitne fat, brett eller i gamle kasser, eller utsettes for sol. Underlag av papir eller lignende er forbudt.
8. I utsalgs- og tilberednings- og oppbevaringsrom må ikke finnes stoffer som kan forurense fisken eller gi den smak eller lukt. All slags avfall skal straks fjernes således som foreskrevet i punkt 4.
9. All gammel fisk som ikke egner seg til menneskeføde, skal straks bringes bort i samhøve med helserådets forskrifter.
10. Helserådet kan påby at det i enhver forretning skal være godkjent iskasse eller avkjølingsrom.
11. Lokalene skal vaskes omhyggelig rene minst 1 gang hver dag, og kasser, tønner og andre kårer som brukes til fiskehandelen, samt vekter og andre redskaper, skal gjøres ordentlig rene hver dag snarest etter bruken, og ellers så ofte som helserådet finner det nødvendig. Tørrfeiling er forbudt. Tak og den del av veggene som ikke daglig vaskes, rengjøres så ofte som helserådet bestemmer.

Det skal være lett adgang til rent vaskevann, såpe og rene håndklær til betjeningen.

Betjeningen skal iaktta omhyggelig renslighet med sin person og sine klær. Oppbevarer betjeningens klær i lokalet, skal det opphenges i et skap med dør.

12. Disse forskrifter omfatter også bedrifter som allerede er i gang. For slike bedrifter gjelder dog bestemmelsen i punkt 2 om vannspring og vask, og bestemmelsen i punkt 3 bare i den utstrekning helserådet i hvert enkelt tilfelle finner nødvendig.

§ 21. Forskrifter for dame- og herrefrisørsalonger.

1. Før et lokale tas i bruk til dame- eller herrefrisørsalong, må det være godkjent av helserådet. Søknad om godkjennelse må på forhånd innsendes. Det samme gjelder flytning eller større forandringer av bedrift som alt er i gang.
2. Ethvert lokale (rom) som tillates tatt i bruk til dame- eller herrefrisørsalong, bør ha gulvflate av minst 16 kvm.
3. I dame- eller herrefrisørsalong med tilhørende rom må ikke oppbevares gjenstander som ikke vedkommer bedriften, eller som kan hindre renhold, utbre stank eller lignende. Lokalene må holdes omhyggelig rene. Hår, såpeskum, papir, bomull og brukt tøy bringes bort etter hvert.

12 aug.

Så vel rene som skitne servietter, frottérkluter, kapper, håndklær m. m. må oppbevares på hensiktsmessige og dertil bestemte steder.

4. Hovedrengjøring av dame- og herrefrisørsalonger med tilstøtende rom skal foretas minst 2 ganger om året. Golvet skal vaskes minst 1 gang daglig. Bord, stoler, konsoler, hyller og lignende skal hver dag tørres av med en fuktig klut.
5. Lokalene må være godt ventilert så det til stadighet er frisk luft i dem.
6. Betjeningen skal iaktta omhyggelig personlig renslighet, og vaske hendene før behandlingen av hver kunde. Under arbeidet skal de være iført ren, hvit jakke eller frakk, som skiftes ren minst 2 ganger ukentlig. Det er forbudt betjeningen å røyke i arbeidstiden. Personer som lider av smittsom sykdom, herunder innbefattet smittsom hudsykdom, eller av sår eller byller på hendene, må ikke beskjeftiges i dame- eller herrefrisørsalong.
7. Ved barbering må det for hver kunde brukes renvasket serviett og rent dekke over nakkeputen. Brukes frottérkluter må disse alltid være renvasket og til stede i et tilstrekkelig antall, og behandles på samme måte som bestemt for servietter. Servietter, frottérkluter og håndklær skal etter bruken vaskes, kokes og tørres godt på rent, luftig sted.
8. Barbervannet må tappes eller helles i barberskålen (koppen) som renses i kokende vann mellom hver barbering. All innsåping må foregå med hånden.
9. Maskinbørster og felles pudderkvast må ikke brukes. Istedenfor pudderkvast kan brukes en klype rensset bomull eller lignende som bare anvendes 1 gang. Alunstift i fyrstikkformat kan benyttes, men bare 1 gang. Pudder må oppbevares i beholder med lokk.
10. Ved klipping må det mellom halsen og kappen anvendes en halsstrimmel av silkepapir eller vatt, som bare brukes 1 gang. Kappen skal alltid være ren og fri for hår.
11. Gasstrimler og pakninger for permanentkrøll må ikke brukes om igjen.
12. Det skal være et tilstrekkelig antall hår- og nakkebørster, så hver kunde får rene børster.
13. Alle redskaper må omhyggelig rengjøres før de tas i bruk til ny kunde. Klippemaskiner, sakser, kniver og viklepinner for permanentapparater kokes, flamberes eller rengjøres på annen av helserådet godkjent måte. Kammer og børster renses i salmiakkspiritus og vann (25 à 30 dråper i 200 à 300 gram vann) eller

12 aug. på annen av helserådet godkjent måte. Kammer bør oppbevares i høye glass fylt med lysoformoppløsning.

14. Kunder med utslett eller mistenkelig håravfall som det kan være frykt for er smittsomt, må enten avvises, henvises til læger eller betjenes med egne redskaper. Redskaper eller annet som er brukt til slike kunder, må grundig utkokes eller på annen måte betryggende desinfiseres straks etter bruken.

15. Plakat om disse forskrifter skal henges eller slås opp på et iøyenfallende sted i enhver dame- eller herrefrisørsalong.

§ 22. Om bevertningssteder, hoteller, herberger.

Det vises til lov av 25 juni 1935 og forskrifter utferdiget i henhold til denne lov for det hele land (se tillegget).

§ 23. Forskrifter for auksjonsforretninger, samt forretninger som driver salg eller lagring av brukte gjenstander.

Angående utrydding av veggedyr, se også de forskrifter som er gitt for det hele land ved kongelig resolusjon av 13 november 1936.

1. I henhold til § 1 i nevnte forskrifter kan helserådet i den utstrekning det anser det for nødvendig, påby at ingen må flytte møbler eller annet innbo, klær eller andre bruksgjenstander inn i hus før det er skaffet erklæring fra en av helserådet autorisert desinfektør for at gjenstandene ikke er befengt med veggedyr.

2. Alle gjenstander som mottas for salg eller lagring, og gjenstander som tas tilbake på grunn av misligholdt kontrakt skal før mottagelsen nøye undersøkes for mulig forekomst av utøy, især veggedyr, deres egg og ekskrementer. Undersøkelsen skal utføres av en som helserådet anser skikket til det. Finnes det ved undersøkelsen tegn som tyder på at gjenstandene er eller har vært befengt med utøy, eller er det grunn til mistanke herom, må ikke gjenstandene mottas før de er betryggende desinfisert og attest derfor følger med.

3. Gjenstander befengt med utøy, deres egg eller ekskrementer, må heller ikke mottas til lagring på gårds plasser. Salg av sådanne gjenstander er forbudt.

4. Forretningenes innehavere er ansvarlig for at disse forskrifter overholdes.

§ 24. Om smittsomme sykdommer.

1. Hvert dødsfall eller alvorlig sykdomstilfelle som skyldes eller gir mistanke om å være forårsaket ved bedervede eller forfalskede nærings- eller nytelsesmidler, eller bruk av gjenstander som inneholder giftige eller farlige bestanddeler, eller som kan

gi grunn til frykt for en begynnende epidemi, skal av den tilkalte læge uoppholdelig meldes til helserådet, med opplysning om den antatte døds- eller sykdomsårsak, og med andre fornødne opplysninger. Det samme gjelder om sanitære misligheter, som kan antas å stå i forbindelse med eller å gi anledning til eller utbre sykdom. 12 aug.

2. Under epidemier og smittsom sykdom for øvrig må hver som står for noen husstand, sørge for at det utvises den største renslighet i boligen.

3. Ved sykdomstilfelle, som inntreffer blant personale eller tilreisende i hoteller, herberger eller lignende, og som mistenkes for å være smittsomme skal vedkommende vert straks underrette helserådet.

4. Der det bryter ut farlig epidemi, kan helserådet påby utflytting på kommunens kostnad av hele huset eller enkelte leiligheter, for å kunne desinfisere eller gjøre rent.

5. Når et fartøy kommer inn på havnen med noen syk eller død ombord, der lider av eller mistenkes for å lide av eller være død av farlig smittsom sykdom, skal det straks sendes melding herom til havnefogden, så vidt mulig med opplysning om sykdommens art.

Av havnefogden gis det deretter straks melding til helserådet, og den syke må ikke forlate fartøyet før sykdommens beskaffenhet er undersøkt etter helserådets foranstaltning.

Gang- og sengeklær som har vært nyttet av noen sådan syk, må ikke bringes i land (f. eks. til vask) uten helserådets tillatelse.

Fartøyer som ligger i byens havn, så vel som deres besetning, er med hensyn til renslighet og sunnhetsforhold underlagt helserådets bestemmelser.

6. Når barn eller andre fra fremmed kommune settes ut i forpleining i Horten, skal det følge med legeattest for at vedkommende ikke lider av akutt smittsom sykdom eller av venerisk sykdom i smittsom form.

7. Når en person som lider av tuberkulose i smittsom form forandrer bopel, skal melding om flyttingen sendes helserådets ordfører.

Meldeplikten påhviler så vel den behandlende læge, hvis vedkommende er under lægebehandling, som den syke selv, samt den hvorfra vedkommende flytter, hvis denne er vitende om sykdommens art.

8. Helserådet kan forby salg eller annen overdraging av varer som er kommet fra eller selges fra steder der det forekommer til-

12. aug. felle blant mennesker eller dyr (innbefattet basillebærere og basilleutskillere) av smittsom sykdom, som kan utbres med varene. Likeledes kan det forby bruk av seng- eller gangklær som kan antas å være smittet. Der det kan være frykt for overføring av smitte, kan helserådet forby personer i hvis husstand det er smittsom sykdom eller som selv lider av sådan, å ha befatning med tilberedning av næringsmidler eller bruksgjenstander.

9. Ved følgende smittsomme sykdommer:

- a. pest, kolera, kopper, tyfoidfeber, paratyfus, flekktufus, blodgang, difteri, skarlagensfeber og poliomyelit eller andre farlige smittsomme sykdommer som helserådet bestemmer,
- b. smittsom øyenbetendelse, skurv, skabb eller andre smittsomme sykdommer som helserådet måtte bestemme,
- c. kikhoste

blir overfor skolene følgende å iakttas:

1. Barn som lider av noen av de nevnte sykdommer, gis ikke adgang til skolen.

2. Det samme gjelder for friske barn når noen av de under a nevnte sykdommer er opptrådt i den husstand hvortil de hører. Skoleforbudet kan av helserådet utstrekkes til å gjelde samtlige skolepliktige barn i et hus.

3. Barn som det etter foranstående har vært forbudt å søke skolen, må ikke påny gis adgang til den før det for de under a nevnte sykdommer vises fram attest fra stads-lægen eller den behandlende læge for at sykdommen er opphørt eller den syke innlagt i sykehus eller betryggende isolert i hjemmet.

Barn som har lidt av de under b nevnte sykdommer, må for å kunne gis adgang til skolen, legge fram attest fra den behandlende læge for å være helbredet.

Barn som har lidt av den under c nevnte sykdom må ikke søke skolen så lenge det er uttalte kikhosteanfall. Under samme forhold som barn er forbudt adgang til skolen, gis de heller ikke adgang til forsamlingslokaler, kinematografer eller lignende.

4. Ovenstående bestemmelser om skoleforbud gjelder også lærere og vaktmestre i hvis hjem smittsom sykdom er opptrådt.

10. Skolen skal sende hjem hvert barn som lider av smittsom sykdom.

11. Transport av syke som lider av farlig smittsom sykdom, må som regel ikke finne sted i noe kjøretøy som tjener til almen be-

nyttelse. Har dette likevel funnet sted skal vedkommende kjøre- 12 aug.
tøy desinfiseres således som stadslægen bestemmer.

12. Om ethvert dødsfall som finner sted på byens grunn, eller byens havn, skal det før begravelse foregår, bringes tilveie dødserklæring på fastsatt skjema av læge som har synet liket.
13. Helserådet kan gi de regler som måtte anses nødvendig for å forebygge at oppbevaring eller begravelse av lik volder sanitære ulemper. Lik av personer som er døde av smittsom sykdom utenfor byen må ikke bringes inn til byen uten helserådets tillatelse, og det må i tilfelle skje under iakttagelse av de forsiktighetsregler helserådet bestemmer.

§ 25. Om boksamlinger.

Bøker må ikke utlånes til personer som lider av akutt smittsom sykdom eller som hører til husstand i hvilken det er slik sykdom. Hvis en person som har bøker til låns fra offentlig boksamling blir angrepet av smittsom sykdom, eller om sådan bryter ut i den husstand han tilhører, skal bøkene desinfiseres før de lånes ut til andre.

Alle bøker i offentlige boksamlinger skal en gang om året ettersees av den som forestår boksamlingen sammen med en av helse rådets funksjonærer. Særlig skitne og utbrukte bøker skal da kasseres.

§ 26. Slutningsbestemmelser.

1. Unnlater noen innen en frist satt av helserådet, eller av stadslæge på dets vegne, å utføre det som påhviler ham etter nærværende forskrifter eller etter beslutninger som helserådet har fattet i henhold til disse forskrifter kan rådet sørge for at de blir utført. Det kan også treffe de forføyninger som anses nødvendige for å hindre at forsømmelsen medfører skade i sanitær henseende.

Den skyldige utreder omkostningene for dette og for de foranstaltninger som helserådet treffer for å hindre forberedte, eller stanse ennå ikke fullførte handlinger, som strir mot nærværende forskrifter eller mot helserådets lovlig fattede beslutninger. Det samme gjelder omkostninger for borttryddelse av ulemper som skyldes brudd på omhandlede forskrifter eller beslutninger.

Helserådet kan etter forgjeves å ha gitt advarsel, forby bruken av lokaler inntil mangler er rettet.

2. Hvor særegne forhold gjør det påkrevd og forsvarlig, eller hvor gjennomføringen av helseforskriftenes bestemmelser ville medføre uforholdsmessige økonomiske utgifter eller ulemper sammenholdt med det misforhold som bestemmelsen tilsikter

- 12 aug. å regulere, kan helserådet innrømme avvikelser fra disse forskrifter. Dette gjelder dog ikke bestemmelser som er utferdiget for det hele land med mindre helserådet i henhold til bestemmelsene har adgang til å frita.
3. Overtredelse av disse forskrifter eller av de beslutninger som helserådet lovlig har fattet i henhold til dem, straffes etter den til enhver tid gjeldende straffelovgivning.
 4. Helserådets ordfører kan treffe avgjørelser på helserådets vegne hvor en hurtig avgjørelse er nødvendig, og det ikke er tid til å vente på møte i helserådet. Helserådet innkalles deretter snarest mulig til møte for å få seg forelagt saken.
 5. Hvor det i disse forskrifter er brukt betegnelser som «sanitære ulemper», «av helsemessige hensyn» og lignende, tilligger det helserådets skjønn å avgjøre hvorvidt det enkelte tilfelle går inn under disse betegnelser.
 6. Disse forskrifter trer i kraft 3 — tre — måneder etter at de er stadfestet.

Tillegg.

Følgende helseforskrifter og forskrifter om næringsmidler m. v. er gitt for hele landet:

1. Lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 rundskrivelse 27 juni 1935 med instruks og forskrifter utferdiget ved kongelige resolusjoner av 3 mai, 14 juni og 1 august 1935, 27 mars, 7 mai og 19 juni 1936. Forskrifter om omførsels-handel med kjøtt m. v. av 23 desember 1937. Midlertidige forskrifter av 28 februar 1938 om konserveringsmidler og kongelig resolusjon av 23 september 1938 om hermetiske matvarer. Kongelig resolusjon av 5 mai 1939 om iskrem (rundskrivelse 13 mai og 12 juni 1939).
2. Kongelige resolusjoner av 2 februar 1934, 29 oktober 1936, 4 mars 1938, jfr. rundskrivelse av 30 juni 1939 om oppvask av kopper og annet spisestell i herberger, losjhus, pensjonater, hoteller, bevertningssteder og forsamlingslokaler der det foregår serveringer, trykt som plakat som skal henges opp i ethvert kjøkken eller oppvaskrom i alle slike lokaler. Ved departementets rundskrivelse av 30 juni 1939 er forskriftene dessuten gjort gjeldende for en rekke andre anstalter, bl. a. for alle som tar mot syke. Det henvises til rundskrivelsen som fås ved henvendelsen til Sosialdepartementets 2. medisinalkontor.
3. Lov av 25 juni 1935 nr. 12 om hoteller, andre herberger og bevertningssteder kapitel 3, jfr. forskrifter gitt ved kongelig resolusjon av 10 juni 1936.

4. Kongelig resolusjon av 22 januar 1932, jfr. kongelig resolusjon 12 aug. av 24 april 1936 om private sykehus, jfr. rundskrivelse av 20 mai 1932 og 30 juni og 31 oktober 1936. En slik anstalt må meldes til medisinaldirektøren i god tid før en får tomt og bygning, og arbeidet tar til. Det samme gjelder for innredning av en slik anstalt i bygning som alt er ført opp, eller flytting, utviding og større forandring. Om kommunale og fylkeskommunale sykehus, se rundskrivelse av 30 juni 1936.
5. Om renhold m. v. i forskjellige forsamlingshus, se kongelig resolusjon av 25 april 1913. I skoler, se kongelig resolusjon av 20 november 1931, jfr. resolusjon av 16 september 1932. I kirker, se kongelig resolusjon av 21 september 1934 — alle er trykt som plakater av departementet og skal være slått opp i slike lokaler.
6. Om ventilasjon og renhold i garasjer og reparasjonsverksteder for motorvogner, og om at det i disse lokalene skal være hengt opp advaringsplakat, trykt av departementet, mot faren ved ekshaustgass, se kongelig resolusjon av 17 april 1931.
7. Kongelig resolusjon av 8 februar 1935, jfr. rundskrivelse av 20 mai 1935 og 5 oktober 1939 om bruk av bensin som er tilsett blyholdige forbindelser.
8. Kongelig resolusjon av 26 april 1935, om gjennomføring av Brüsselavtalen om behandling av kjønnssyke sjømenn.
9. Om utgassing, se kongelig resolusjon av 1 mai 1931, forskrifter av 2 januar 1932 (vedkommende skip m. v.) med tillegg av 4 juli 1933, kongelig resolusjon av 11 januar 1935, forskrifter av 25 juni 1935. Sosialdepartementets skrivelse av 4 juli 1933, kongelig resolusjon av 11 januar 1935, forskrifter av 25 juni 1935. Sosialdepartementets skrivelse av 23 september 1936 om etylenoksyd (T-gass). Om utgassing av bygninger, se rundskrivelse av 15 februar 1938.
10. Om basilleutskillere av tyfus- og paratyfus-basiller, se kongelig resolusjon av 20 oktober 1933, jfr. rundskrivelse av 30 november s. å. Protokoll over tilfelle av tyfoidfeber og paratyfus, se kongelig resolusjon av 17 april 1936.
11. Kongelig resolusjon av 13 november 1936 om utrydding av veggedyr og annet utøy, jfr. rundskrivelse av 8 januar 1937.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av herredstyret i Flå, Buskerud fylke, 19 juli 1947 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Flå.

Vedtekta lyder: Kap. 7 i husleieloven skal gjelde i Flå kommune.

Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 32, 1947.

13 aug. **Skrivelse fra Handelsdepartementet.**

I medhold av §§ 90 og 109 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 stadfester Handelsdepartementet herved som gjeldende inntil videre den av Sør-Vågsøy herredstyre 8 april 1947 vedtatte vedtekt for torghandel og salg fra portrom m. v. i Måløy.

Denne vedtekt trer i stedet for vedtekten for torghandelen i Måløy. stadfestet ved Handelsdepartementets skrivelse av 21 februar 1935.

Vedtekten lyder så:

Kap. I. Vedtektenes omfang.

§ 1.

- a. Torghandel, dvs. salg fra salgshaller, torg, gater og andre offentlige steder.
- b. Porthandel, dvs. salg fra fartøyer og fra tomter og annen privat grunn og innganger til slike steder, videre fra portrom og innganger til bygninger når disse steder står i umiddelbar eller fri forbindelse med alminnelig beferdet strøk.

Kap. II. Torghandel.

§ 2. Etter tilråding fra politiet og torgstyret, tar bygningskommunen avgjerd om de offentlige plasser som kan benyttes til torghandel, og bestemmer hva slags handel der skal drives på hvert sted. Havnestyret skal gis høve til å uttale seg når det gjelder kaier og brygger som står under havnestellet. Til handelsplass for fisk, fiskevarer, frukt og bær må ikke brukes torg eller annet offentlig sted som ikke har sanitært dekke og lett atkomst til reint vann. Disse plasser skal legges så langt fra kjøretrafikken som mulig.

§ 3. Torgstyret har ledelsen av torghandelen. Distriktslægen og distriktsdyrlægen er faste medlemmer av torgstyret. Dessuten oppnevner herredstyret (eller formannskapet) tre medlemmer med personlige varamenn. Ett av medlemmene skal være husmor. Formannskapet oppnevner formann og varaformann blant torgstyrets medlemmer. Det daglige tilsyn med torghandelen utøves av bygningskommunens funksjonærer, eller dem eller de bygningskommunestyret tilsetter (torgtilsynet).

§ 4. Ingen må selge varer eller drive noen slags forretning eller næring på torg eller torgshaller uten å være tilvist plass av torgstyret eller av torgtilsynet. Torgstyret kan tildele torgselgere fast salgsplass på torget. Før man får seg tildelt fast plass, skal helserådet og politiet få høve til å uttale seg. Skur eller bod ved eller på torgplass må ikke oppføres uten bygningskommunens tillatelse.

Torgstyret kan bestemme at de som bare selger varer fra eget 13 aug. gårdsbruk eller hagebruk, fra egen jakt, eget fiske eller egen husflid, skal tilvises plass skilt fra oppkjøpere og kommisjonærer.

Torgtilsynet kan også gi produsentene fortrinnsrett ved fordeling av plassene hvor det må konkurreres om disse fordi arealet er utilstrekkelig. Vedkommende må legitimere sin rett for å få plass som produsent.

Ingen må uten godkjenning av torgtilsynet ha mer enn én salgs-plass på torget.

§ 5. Ingen må ta plass på torget med sine varer tidligere enn en halv time før den tid som er fastsatt for torghandelen.

Torghandelen kan foregå hverdager fra kl. 7 til kl. 15.

§ 6. Torgstyret kan påby at all handel skal foregå fra border. Hester og kjerrer etc. skal straks føres bort fra torget.

Avfallet skal kastes i særskilte avfallskasser som de handlende fører med seg. Når torgtida er slutt, skal de varer som er igjen og alt som er brukt ved handelen, bord, benker etc. være fjernet.

Ved torghandelens slutt skal den handlende selv sørge for at hans plass er ryddig og rengjort.

§ 7. Torgavgiften kreves inn av torgtilsynet og må betales forskuddsvis. Torgstyret avgjør tvistemål om utregningen. Betalt avgift kan ikke i noe tilfelle kreves betalt tilbake.

§ 8. En ervervet torgplass kan ikke overdras en annen handlende, uten godkjenning av torgtilsynet. Vil en som har fast plass bruke stedfortreder, må også dette godkjennes av torgtilsynet.

Barn under 16 år kan hjelpe voksne med torghandelen, men ikke drive slik handel på egen hånd.

Er en fast salgsplass ikke tatt i bruk kl. 9, kan plassen for den dag overlates andre torgselgere.

§ 9. De som selger varer på torget, er pliktige til å rette seg etter prisnoteringer som er fastsatt av kontrollnemnda eller av annen offentlig prismyndighet. De skal videre rette seg etter de påbud om daglig orden som torgtilsynet og politiet gir. Gjør de ikke det, kan de vises bort. Ved gjentakelse kan torgstyret frata dem plassen.

§ 10. Helserådet har rett og plikt til å føre sanitær kontroll med all torghandel. Er det sanitære misligheter ved varene, skal torgstyret nedlegge midlertidig salgsforbud og varsle helserådet. Helserådets formann, eller den har gir fullmakt, avgjør om forbudet skal opprettholdes.

Har en torghandler væskende sår i ansiktet eller på hendene, eksem eller lignende eller hans helsetilstand på annen måte er mistenkelig, kan helserådets formann kreve at han skal undersøkes av læge. I dette tilfelle, og når det i torgselgerens husstand er tilfelle

13 aug. av smittsom febersyke, kan han nektes å drive torghandel så lenge helserådets formann finner det påkrevd. Helserådet avgjør om matvarer som slike personer har hatt under hendene, kan omsettes ved torghandel.

§ 11. Det er forbudt på åpent torg å selge rasjonerte eller ved annen bestemmelse varer hvortil det hefter restriksjoner av sådan art at de ikke fritt kan selges. Ost og smør eller eventuelt andre melkeprodukter samt kjøtt og vilt skal være stelt og pakket slik som helserådet fastsetter.

Torghandel med fisk og fiskevarer, frukt og bær skal foregå fra bord eller kasser som er hevet minst 70 cm over grunnen. Det er forbudt å sette kasser eller korger med slike varer like på torgdekke.

Alt som blir brukt til pakking av varer skal være reint, og må ikke brukes til andre ting.

§ 12. Avgift blir å betale til Måløy bygningskommune etter følgende satser:

Oppkjøpere og kommisjonærer med fast bopel i

Måløy	kr. 1,00 pr. dag
Andre oppkjøpere og kommisjonærer	» 2,00 » »
Produsenter med fast plass	» 0,50 » »
Produsenter uten fast plass	» 0,50 » »

Avgift blir å betale pr. plass som er $4\frac{1}{2}$ m². Går det med et større areal, blir det å betale et tillegg som svarer til prisen pr. m² for plassen.

Avgift for skur eller bod, ved eller på torgplass fastsettes for hvert enkelt tilfelle.

Fast plass tilvises for en uke om gangen.

Kap. III. Porthandel.

§ 13. På de steder som er nevnt i § 1 b, må ingen selge eller fallby varer uten at salgsplassen er godkjent av politiet og helserådet. For hver salgsplass skal det forskuddsvis betales kr. 10 i årsavgift til bygningskommunen. Blir en salgsplass nedlagt, eller en selger vil skifte plass, skal det straks meldes skriftlig til torgtilsynet.

Bygningskommunen kan fastsette at all handel fra pørtrom, boder skal være forbudt i visse strøk.

§ 14. Det sted der handelen skal drives, må på forhånd være godkjent av helserådet. Bodene må ha jevne, glatte golv, tak og vegger uten fuger eller sprekker. Næringsmidlene skal enten selges i fabrikkpakning eller oppbevares i innelukkede hyller, helst med glass foran, eller i glassdisk. Næringsmidler som ikke er innpakket, bør ikke røres med hendene. Disken skal være glassdisk, lukket ut mot kjøperne.

Ingen vare som selges, må stå i mindre høyde over golvet enn 70 cm. Både boden og grunnen omkring skal holdes rein. Tørrfeing er forbudt.

§ 15. Ved den i dette kapitel nevnte handel, (unntatt iskrem og varme pølser) må det ikke selges ost, smør eller andre melkevarer, kjøtt eller kjøttvarer, brød eller andre bakervarer.

Helserådet skal godkjenne lagerplass for varer som aktes solgt fra de her nevnte steder.

§ 16. Den som betjener boden, skal være reinslig og ha reine klær. Han må ikke lide av smittsom sykdom eller av sykdom på hender og armer. Fyller en handlende ikke disse krav, kan helserådets formann nekte ham å drive handel til de er oppfylt.

Det er forbudt for andre enn betjeningen å oppholde seg innenfor disken i boden.

Det er forbudt å sitte på disken.

§ 17. Barn under 16 år må ikke drive salg i portrom eller i boder. De må heller ikke hjelpe til med slikt salg.

§ 18. Handel fra disse utsalg kan foregå fra kl. 19 til 23.

Utsalget holdes stengt på følgende dager:

Jul, påske- og pinseaften samt langfredag, 1ste påskedag, 1ste pinsedag, 1ste juledag.

Kap. IV. Forskjellige forskrifter.

§ 19. På gater, brygger og annet offentlig sted og på torg etter torgtida må ingen selge eller fallby varer uten å være tilvist salgsplass av politiet.

§ 20. Til salg fra automat på de steder som denne vedtekt omfatter, må en ha politiløyve. For hver slik automat skal det betales kr. 10 i årsavgift. Betalt avgift kan ikke i noe tilfelle kreves betalt tilbake. Avgiften skal betales til politiet før handelen begynner og ikke senere enn 10 januar hvert år.

§ 21. Overtredelse av denne vedtekt og de pålegg som blir gitt med heimel i den, straffes etter §§ 112 og 113, jfr. § 92, i lov om handelsnæring av 8 mars 1935.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

I medhold av § 1 i lov nr. 5 av 25 juli 1913, om lukningstid for utsalgsteder, jfr. kongelig resolusjon av 25 april 1924, stadfester departementet med noen redaksjonelle endringer det vedtaket som kommunestyret i Kongsvinger har gjort i møte 30 juli 1947 til ny vedtekt om lukningstid for utsalgsteder i kommunen.

Vedtekten skal gjelde inntil videre fra og med 1 september 1947.

14 aug.

14 aug. Fra samme dag opphører den eldre vedtekts bestemmelser å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal med de i denne og etterfølgende paragrafer nevnte unntak på hverdager holdes lukket fra kl. 17 til kl. 8.

Dagen før søn- og helgedag lukkes kl. 16.

Pinseaften, julaften samt hverdagene mellom jul og nyttår lukkes kl. 15.

På hverdager i tida 15 til og med 23 desember (herunder også lørdager) kan holdes åpent til kl. 18.

På påskeaften og på søn- og helgedager (herunder 1 og 17 mai) holdes lukket hele dagen.

§ 2. Utsalgssteder som bare selger melk, fløte og melkeprodukter kan på påskeaften holdes åpne fra kl. 8 til kl. 10.

På søn- og helgedager kan holdes åpent fra kl. 8,30 til kl. 9,30, dog unntatt nyttårsdag, langfredag, 1. påskedag, 1. pinsedag, 1. juledag samt jul- og nyttårsaften når disse faller på søndag.

For øvrig gjelder bestemmelsene i § 1 for disse utsalgssteder.

§ 3. For utsalgssteder som bare selger baker- og konditorvarer gjelder bestemmelsene i § 1.

§ 4. Utsalgssteder som foruten å selge baker- og konditorvarer også driver bevertning kan — hvis det er tillatt etter de bestemmelser som gjelder for slik bedrift — også holdes åpne ut over den tid som er fastsatt i § 1, dog bare for salg av varer som fortæres på stedet.

§ 5. Utsalgssteder — bortsett fra de som er nevnt i foregående paragraf — for hvilke det i vedtektene er fastsatt forskjellige lukningstider må rette seg etter lukningstiden for de varer som rammes av den strengeste lukningsbestemmelse. Likeså må den strengeste bestemmelse gjelde når 2 dager som det er fastsatt forskjellig lukningstid for faller på hverandre.

§ 6. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstiden å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 7. Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

14 aug. Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet, i samsvar med vedtak av Sør-Varanger herredstyre i møte 30 juli 1947, at loven skal

gjelde innenfor et område av Bjørnevatn i Sør-Varanger, Finnmark fylke, innenfor disse grensene: 14 aug.

Grensen går fra vegkrysset veg nr. 2 og 6 i vestlig retning til vegkrysset veg nr. 7 og 11 og til vegkrysset Nybyggervegen og veg nr. 12 og videre til høyden ovenfor idrettsplassen (og Sirma). Herfra går grensen i sør-østlig retning til vegkrysset veg nr. 12 og 13 og rett sør til bekken (sør for lekeplassen mellom veg nr. 8 og 9) og følger så bekken 200 meter til den krysser veg nr. 8 og derfra rett øst til kote 80 under Stentoppen. Følger så denne kote nord og øst til rett vest for ungkarshuset og videre bak dette til veg nr. 2 og følger denne til utgangspunktet.

Kongelig resolusjon.

15 aug.

I medhold av lov om fangst av hval av 16 juni 1939 endres reglement for fangst av bardehval og spermhval m. v. av 1 september 1939 § 2, for sydhavssesongen 1947—48 således:

Det er forbudt å nytte flytende kokeri eller hvalbåt knyttet til dette til fangst eller opparbeiding av bardehval i noe farvann sør for 40° sørlig bredde unntagen i tiden fra 8 desember 1947 til 7 april 1948, begge dager medregnet. Skulle komitéen for den internasjonale hvalfangststatistikk finne at det maksimumstall blåhvalenheter som i medhold av den internasjonale hvalfangstavgift av 26 november 1945 (jfr. protokoll av 2 desember 1946) er tillatt fanget i sesongen 1947—48 (16 000 beregnede blåhvalenheter) vil være nådd før 7 april 1948, skal dog fangsten opphøre fra det tidspunkt som komitéen fastsetter. Opparbeiding av hval som er fanget før utløpet av sesongen kan fullføres etter at denne er avsluttet.

Det er forbudt å nytte flytende kokeri eller hvalbåt knyttet til dette til fangst eller opparbeiding av knølhval i noe farvann sør for 40° sørlig bredde i tiden 1 oktober 1947—30 september 1948.

Kongelig resolusjon.

15 aug.

Med hjemmel i mellombels lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd fastsettes slike bestemmelser for

produksjonsavgift og prisutjevningsfond
i treforedlingsindustrien.

§ 1. Det pålegges produsenter av cellulose, tremasse, papir, papp og kartong å betale en produksjonsavgift for virke som anvendes til produksjon av de nevnte varer. Avgiften skal inntil videre være kr. 9 pr. m³ fast mål for det virke som anvendes etter 1 september 1947. Finansdepartementet kan treffe bestemmelse om at av-

15 aug. giften kan beregnes på grunnlag av produserte mengder av ferdigvarer eller halvfabrikata.

§ 2. Når produksjonen av slike varer som nevnt i § 1 skjer av importert virke, kan Finansdepartementet treffe bestemmelse om fritagelse for avgift til fondet. Likeledes kan departementet treffe bestemmelse om at det ikke skal betales avgift for virke som brukes til produksjon av papir, papp og kartong for salg på innlandet, dersom prisene på innlandet av prismyndighetene er fastsatt slik at det ikke finnes rimelig at det betales avgift.

§ 3. Produksjonsavgiftene innbetales innen 2 måneder etter at produksjonen med avgiftspliktig virke har funnet sted til Prisutjevningsfondet i treforedlingsindustrien. Avgiftene kan inndrives ved utpanting.

§ 4. Det oppnevnes et styre for Prisutjevningsfondet i treforedlingsindustrien, som skal være rådgivende for Finansdepartementet og Prisdirektoratet i saker vedkommende produksjonsavgiften og fondet, og som kan treffe avgjørelse i de saker der departementet gir styret fullmakt til det.

§ 5. Fondets midler skal brukes til prisutjevning i eller utenfor treforedlingsindustrien. $\frac{1}{5}$ -part av de midler som her kreves inn skal dog avsettes til et fond med formål å fremme treforedlingsindustri og skogbruk.

§ 6. Finansdepartementet treffer nærmere bestemmelser om avgiftsberegningen, innbetalingen, kontrollen og anvendelsen av fondets midler. Likeledes oppnevner departementet fondsstyret og treffer bestemmelser om styrets organisasjon og arbeidsområde.

Finansdepartementet kan gjøre unntak fra de her fastsatte bestemmelser og treffe avgjørelse om nedsettelse eller bortfall av produksjonsavgiftene.

§ 7. Finansdepartementet kan treffe bestemmelse om at den myndighet som etter denne kongelige resolusjon tilligger departementet, skal utøves av Prisdirektoratet.

15 aug. **Kongelig resolusjon.**

Med heimel i mellombels lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd treffes slike bestemmelser om

Investeringsfond for skogbruket.

I.

Opprettelse.

§ 1. Det opprettes et Investeringsfond for skogbruket. Fondets midler skal brukes til investering i skogbruket etter nærmere regler som er gitt i disse forskrifter eller i medhold av dem.

II.

15 aug.

Avgift til fondet.

§ 2. Cellulose-, tremasse-, papir-, papp og kartongfabrikker plikter å betale en avgift til fondet på kr. 6 pr. m³ tømmer og kubb fast mål for alt det virke som leveres til bedriften i tiden fra 1 september 1947 til 31 august 1948.

For kjøpt tømmer og kubb som er framdrevet av selgeren antas levering å være skjedd når tømmeret er innmålt til kjøperen.

§ 3. For virke som er kjøpt på rot av slike bedrifter som er nevnt i § 2 plikter kjøperen å betale avgift med samme beløp som fastsatt for kjøpt tømmer for alt det tømmer fra uthugsten som er drevet fram til bilvei, jernbane, vassdrag eller fabrikkomt i tiden fra 1 september 1947 til 31 august 1948.

§ 4. Bedrifter som bruker virke fra egen skog til produksjon av cellulose-, tremasse-, papir-, papp eller kartong, plikter å betale avgift til fondet etter de samme regler som fastsatt i § 3 for tømmer fra rotkjøp.

§ 5. Plikten til å betale avgift omfatter ikke importert virke.

For de kvanta av tømmer og kubb som svarer til det som bevislig er brukt til levering av papir, papp og kartong på det innenlandske marked i tiden 1 september 1947 til 31 august 1948 skal avgiften betales tilbake.

§ 6. Avgiften betales inn til Norges Treforesdringsråd, som fører regnskap over og kontroll med innbetalingene. Utgiftene ved innkrevingen dekkes av fondets midler. De innkomne beløp innsettes på fondets konto i Norges Bank.

Som bilag til innbetalingene vedlegges slike legitimasjoner som Finansdepartementet treffer bestemmelse om.

§ 7. Innbetalingen skal skje samtidig med tømmeroppkjøret eller, dersom det betales forskudd, samtidig med forskuddsbetalingen med beløp som svarer forholdsviss til forskuddet. For virke fra egen skog og fra rotsalg fastsettes særlige frister for betaling. Beløp som ikke er forfalt til betaling før skal betales senest 15 september 1948. For beløp som betales før denne datum, kan godskrives en rente på 2 % p. å.

For beløp som ikke er betalt innen 15 september 1948 svares ½ % straffe-rente for hver måned eller del av måned.

§ 8. Nærmere regler om avgiften og innbetalingen kan utfærdiges av Finansdepartementet eller med dettes bemyndigelse av Prisdirektoratet.

15. aug.

III.

Fondets styre.

§ 9. Det opprettes et styre for fondet på 5 medlemmer med personlige varamenn. Finansdepartementet oppnevner styret og fastsetter nærmere regler om styrets organisasjon og arbeidsområde.

Investeringsfondets styre skal overvåke praktiseringen av de bestemmelser som er eller blir utferdiget om investeringsfondet. Styret skal være rådgivende for myndighetene og komme med forslag til tiltak som det finner påkrevd i forbindelse med beregning, betaling og utbetaling eller kontroll.

Investeringsfondets styre treffer avgjørelse i saker der styret i henhold til disse forskrifter eller bestemmelser gitt i medhold av dem har fått fullmakt til det.

Styret har rett til å kreve opplysninger etter § 10 i lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd. Styrets medlemmer har taushetsplikt etter § 12 i loven.

Utgiftene ved styrets virksomhet dekkes av fondets midler.

IV.

Tilskudd av investeringsfondet.

§ 10. De innkomne midler med fradrag av omkostninger som er forbundet med innkrevingen og utbetalingen, skal brukes i sin helhet til investeringstilskudd til de skogeiere som leverer tømmer i driftsåret 1947—48. Fondet skal fordeles i forhold til størrelsen av deres virkeleveranser på de forskjellige skogeiendommer og tilstilles hvert enkelt matrikelnummer. Ved fordelingen tas hensyn til foruten sliptømmer og kubb, også skurtømmer og spesialtømmer av gran og furu. Skogeiere som selger på rot kan tilstås $\frac{2}{3}$ parter av den avgift som skogeiere som selv driver fram sitt tømmer får i tilskudd.

Investeringstilskuddet skal så snart beregningen er gjennomført, settes på konto for hvert matrikelnummer som tilkommer tilskudd. Det vil bli bunnet til bruk til rasjonaliseringsformål på vedkommende skogeiendom i form av veibygging, kojebygging, o. l.

Nærmere regler om utbetalingen og anvendelsen treffes av Landbruksdepartementet.

§ 11. Investeringstilskuddet vil bli utbetalt etter krav fra vedkommende skogei, bilagt med nødvendige legitimasjoner til bedømmelse av hans avvirkning.

Nærmere regler om legitimasjoner vil bli fastsatt av Landbruksdepartementet.

V.

Alminnelige bestemmelser.

§ 12. Plikten til å betale avgift gjelder alt virke av gran og furu. For kubb og andre særlige sortiment kan Finansdepartementet treffe nærmere bestemmelse om beregningsgrunnlaget for avgiften.

Rett til tilskudd har skogeiere for levering av alt tømmer og spesialtømmer som kommer inn under de gjeldende prisplakater samt for sevgebarket og øksebarket kubb. For levering av vedtømmer og ubarket eller slindbarket kubb betales ikke tilskudd.

§ 13. Finansdepartementet kan treffe bestemmelse om at avgiftsplikten skal utvides til å gjelde andre tømmerkjøpere som finnes å stå i samme stilling som treforedlingsindustrien.

§ 14. Disse bestemmelser gjelder for Østlandet, Sørlandet og Trøndelag.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 2 i lov om bygningsskatt av 22 februar 1924 godkjenner departementet vedtak av Hordaland fylke i møte 22. des. 1946 om vedtak til § 3 i den nevnte lov.

Vedtaket lyder slik:

Midlertidig unntak fra lovens bestemmelser kan tilstås av bygningsskatterådet, når de forholdene vedt. omstendigheter finnes ubetydelige og forholdet uten for store vanskeligheter kan rettes. Sådanne unntak kan til enhver tid innføres tilbake og skal være betinget av at den byggende ved tillegget erklærer forplikter seg til når som helst å berette eller forandre det utførte eller oppføre med midlertidig tillatt benyttelse. Underretning om vedtaket skal meddeles vedkommende regjeringsdepartement.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Med dette blir det gitt stadfæsting på vedtak av herredstyre i Fjære Aust-Agder fylke.

gjennomføring av Aust-Agder fylke.

Vedtaket lyder: Kap. 7 i husholdsloven skal gjelde i Fjære kommune.

Utgeber: Statsråd-sekretær Leif Østern.